Milliyet
ÇOCUK
2 Temmuz 1979 • Sayı 27 • 10 Lira

Her hafta
ANSİKLOPEDİ eki armağan ediyoruz

Bir çizgi romanın tamamı
MOHİKANLARIN SONUNCUSU

«MİLLİYET ÇOCUK KULÜBÜ»NE ÜYE OLMA KOŞULLARI

KAPTAN VE ÇOCUKLARI
JOE MUSIAL
BİR BEŞLİĞE AYAKKABILARINI BOYAYALIM MI ?
KENDİMİN YAPABİLECEĞİ BİR ŞEY İÇİN ...
NEDEN SİZE PARAMI KAPTIRAYIM...
SİZE NASIL AYAKKABI BOYANIRMIŞ GÖSTEREYİM... ÖYLE BİR PARLATACAĞIM Kİ..
KOSKOCA ADAMSIN, UTANMADAN FIRÇALARIMIZI ALIYORSUN...
TOZ OLUN BAKALIM!
BİR ŞEYİ PARLATTIM MI ÖYLE GÜZEL YAPARIM Kİ, SURATIMI BİLE GÖREBİLİRSİN...
AKLIMA BİR ŞEY GELDİ..
KAPTAN SURATINI ÇOK SEVİYOR DEĞİL Mİ ANNE ?
NE DEMEK İSTİYORSUN ?
HER YERDE ONU GÖRMEK İSTİYOR ?
OLAMAAAZ!
ARTIK DAYANAMIYACAĞIM!
GIIRR!
3-31
AYNAYA BAKINCA YALNIZ KENDİMİ GÖRMEK İSTERİM!
ÇATIIRR!
MUSIAL
PUF PUF

bizden size

OKURUN SESİ

● Dergimizi çok beğeniyor ve yararlanıyorum. Teşekkür ederim.
İSMAİL GÜNEY
(Trabzon)

● Dergimizi çok beğeniyorum. Bilgi yarışmaları düzenleyebilir misiniz?
MİNE UTKU

● Çok sevdiğim "Larry Yuma"yı tekrar yayımlayabilir misiniz?
NEJAT ÖZONAY
(Ankara)

● Derginizi çok seviyoruz. "Totoş'un Serüvenleri"ni yayımlarsanız daha çok seviniceğiz.
BÜLENT NALCI
(Ankara)

● Dergimizi her hafta ilgi ile izliyorum. Geçmiş sayılarınızda olduğu gibi "Satranç Köşesi"ne yer verebilir misiniz?
Ayrıca ansiklopedi eki için teşekkür ederim.
ERHAN KARAEFE
(Ankara)

● Dergimizi çok beğeniyorum. Yerli klasiklerede yer verirseniz sevinirim.
MEHMET CAN
(Antalya)

DAHA önce belirttiğimiz gibi, "Milliyet Çocuk Klübü"nün kuruluş hazırlıkları tamamlandı, sevgili okurlar... Artık bu klübe hepiniz üye olabilirsiniz. Nasıl mı? Açıklayalım:

"Milliyet Çocuk Klübü"ne üye olmak isteyen okurumuz, üyelik işlemlerinin giderlerini karşılamak üzere:

Milliyet Gazetesi
Satış Servisi
Milliyet Çocuk Klübü
Cağaloğlu
İstanbul

adresine 25 lira gönderecektir. Paranın gönderildiğini belirten makbuzu, anne ve babasının adları, doğum tarihi ve yeri, adresi ve iki vesikalık fotoğrafını:

Milliyet Yayınları
Milliyet Çocuk Klübü
Cağaloğlu
İstanbul

adresine gönderecektir. Okurkurumuz üyelik kartı hazırlanacak ve plastik kılıf içinde kendisine postalanacaktır.

"Milliyet Çocuk Klübü" üyeleri, bir çok olanaktan yararlanacaktır. Her hafta çekilecek kuralarda, üyelerimiz kasetler, kitaplar ve başka sürpriz armağanlar kazanacaklardır. Yurdumuzun bütün kentlerinde yapılacak gösterilere ücretsiz olarak katılabileceklerdir. Milliyet Yayınları kitaplarını indirimli olarak alabileceklerdir.

ÖYKÜ sayfamızda bu kez bir "şiir-öykü" bulacaksınız. "Derenin Sülükleri ve Arkadaşım Hikmet" adlı bu şiir-öyküyü sizler için Yalvaç Ural yazdı ve Berç Keçoğlu resimledi.

BÜYÜK beyeniyle izlediğinizi bildiğimiz "Çizgilerle Bir Klasik Romanın Tamamı" ekimizde "Mohikanların Sonuncusu"nu bulacaksınız. Bu büyük serüven romanını severek okuyacağımız umudundayız.

PITIRCIK'ın deniz kıyısındaki serüvenleri sürüyor. Buna koşut olarak bu hafta "Kirpi Çocuk"un da denize nasıl girdiğine tanık olacaksınız. İkisini de büyük bir beyeniyle izleyeceğinizden kuşkumuz yok.

TARİHTE Bu Hafta sayfamızda ünlü Türk denizcisi Barbaros Hayrettin Paşa'nın yaşam öyküsünü okuyacaksınız.

HAFTAYA buluşmak üzere, hepinize mutlu günler, iyi tatiller dileriz sevgili okurlarımız.

İÇ SAYFALARDA

Uzay Çocukları / 4
Derenin Sülükleri Ve... /8
Halit Kıvanç Sizlerle / 9
Pembe Panter / 11
Pıtırcık'ın Serüvenleri / 16
Kirpi Çocuk / 17
Mehmet'in Çevre Dosyası/18
Mohikanların Sonuncusu /19
Öykülerle Atasözleri /51
Tarihte Bu Hafta / 52
Vay Akıl Fakiri Vay / 53
Püskül ile Çilli / 55
Mayalar / 57
Bilmece — Bulmaca / 62
Mektup Arkadaşı / 64
Okurdan Okura / 64
Yanıtlar / 64
Eğlence Sayfası / 66

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü: ÜLKÜ TAMER

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: GÜL ÖNET

Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Pazartesi günleri yayımlanır ● 2 Temmuz 1979 ● 1979 / Sayı 27 ● Sıra No. 318

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır ● *Adres:* Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul ● *Abone koşulları:* 1 yıl: 455 TL / 6 ay: 227.50 TL ● Uçakla: 1 yıl : 553 TL / 6 ay: 266.50 TL ● Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir ● Türkiye'de satış fiyatı: 10 TL ● Kıbrıs için satış fiyatı: 12.50 TL

UZAY ÇOCUKLARI

KUYRUKLU YILDIZ

UÇUŞ MÜHENDİSİMİZ ARACIN ÖNÜNDEYMİŞ.

BUNUN BİZE BİR YARARI OLMAZ..

BAK KUYRUKLU YILDIZA GELDİK..

ÇOK HIZLI YAKLAŞIYORUZ ÇARPACAĞIZ..

UYGAR BAK BİR UZAY ARACI KUYRUKLU YILDIZA DOĞRU GİDİYOR...

GEL YAKLAŞALIM YANINA...

BOŞLUKTA BİZ ONDAN DAHA HIZLI GİDEBİLİRİZ.

EVET AYAKKABILARIMIZDA Kİ KÜÇÜK MOTORLARIN İTİCİ GÜCÜ ARACINKİNDEN ÜSTÜN..

BİR ADAM VAR ARACIN UCUNDA...

GÜÇ DURUMDA SANIRIM.. KURTARALIM ONU..

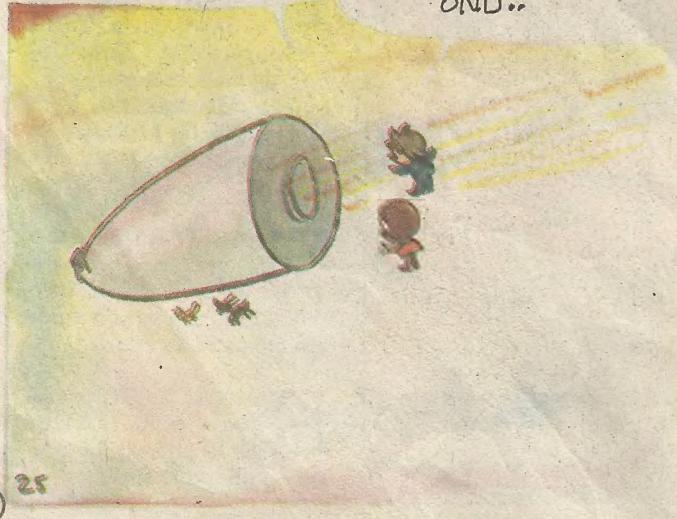

BİR ASTRONOT BU. BAŞLIĞINI TAKMAMIŞ.

NEFES ALMIYOR. YAŞIYOR MU ACABA?

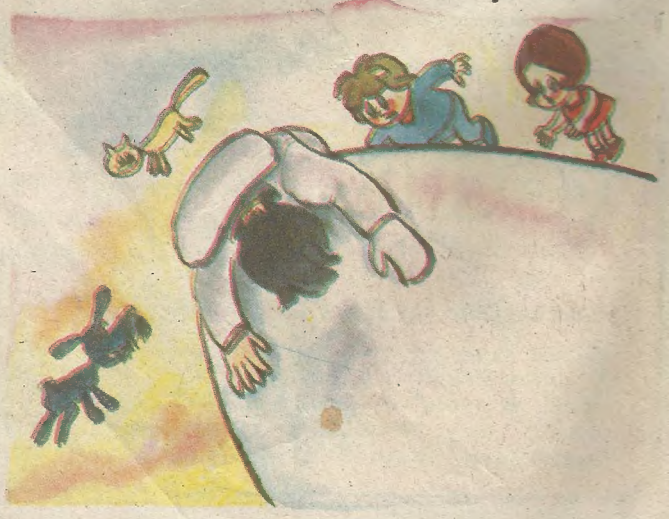

BAŞLIĞI OLMADIĞI İÇİN HAVASIZ KALMIŞ..

BENDE YEDEK HAVA TÜPLERİ VAR.. HEMEN BURUN DELİKLERİNE TAKALIM..

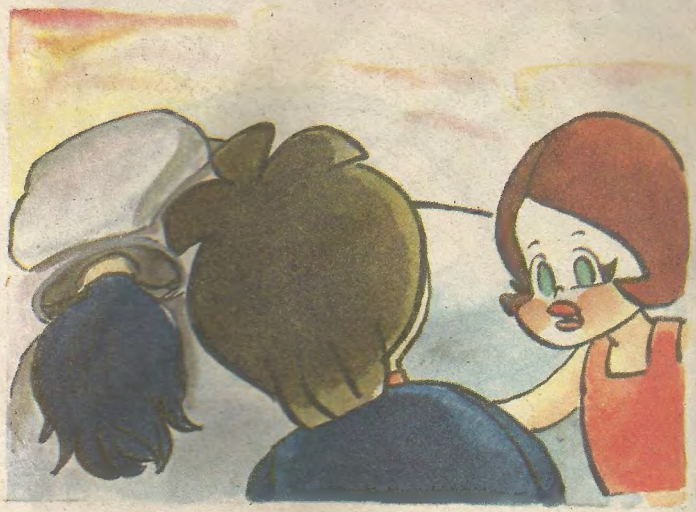

SU KORUYUCUDAN DA PÜSKÜRTELİM. RADYASYONDAN ZARAR GÖRMESİN..

ÖNCE HEMEN UZAKLAŞALIM.. BURADAN ARAÇ KUYRUKLU YILDIZA ÇARPACAK...

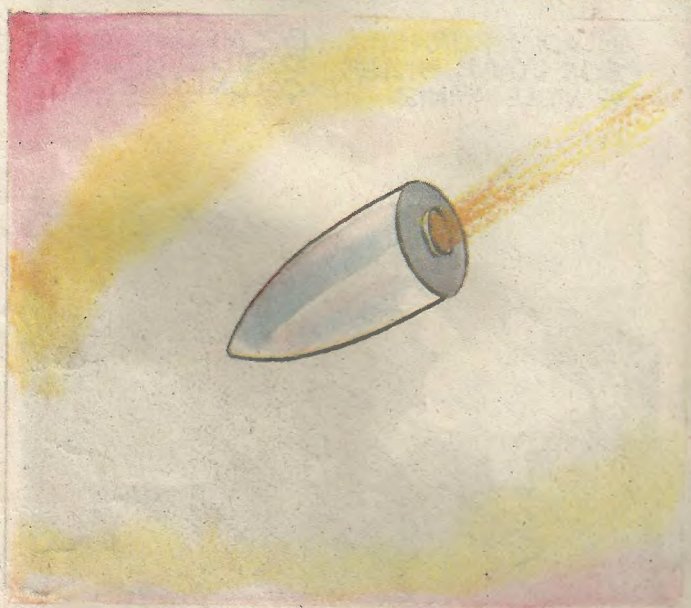

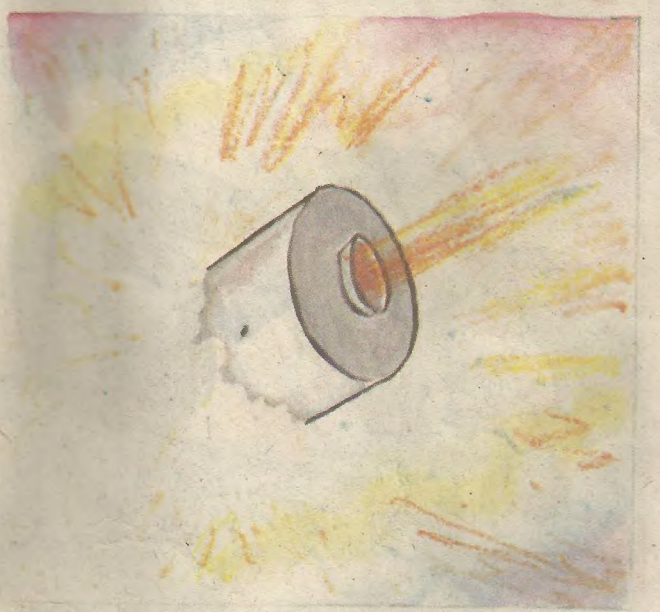

OLANLAR OLDU ARKADAŞ. SONUNDA ÇARPTIK..

AMA YAŞIYORUZ. ARACIMIZ SAPASAĞLAM...

İNANILIR GİBİ DEĞİL, KUYRUKLU YILDIZIN İÇİNDEN GEÇTİK...

UYGAR ASTRONOT NEFES ALMAYA BAŞLADI..

YAŞASIN. ONU ÖLÜMDEN KURTARDIK..

OH.. NE... NEREDEYİM ? SANKİ BOŞLUKTAYMIŞIM GİBİ...

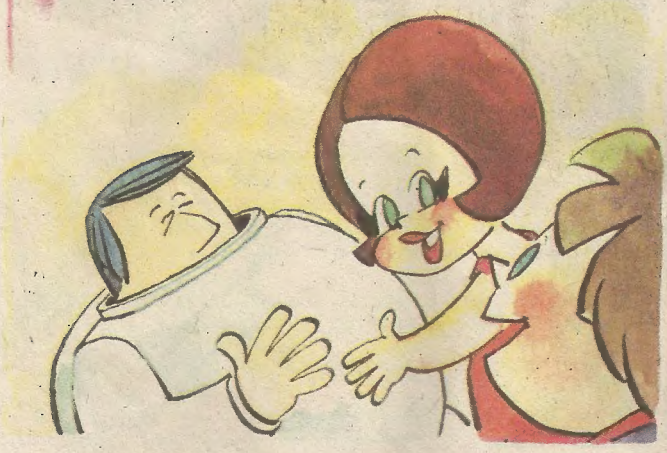

EVET BOŞLUKTASINIZ..

İKİ KÜÇÜK ÇOCUK. BEN ÖLDÜM GALİBA.

ANLADIM. BURASI ÖBÜR DÜNYA. SİZLER DE MELEKSİNİZ.

BİZ MELEK FALAN DEĞİLİZ. UZAYLI ÇOCUKLARIZ...

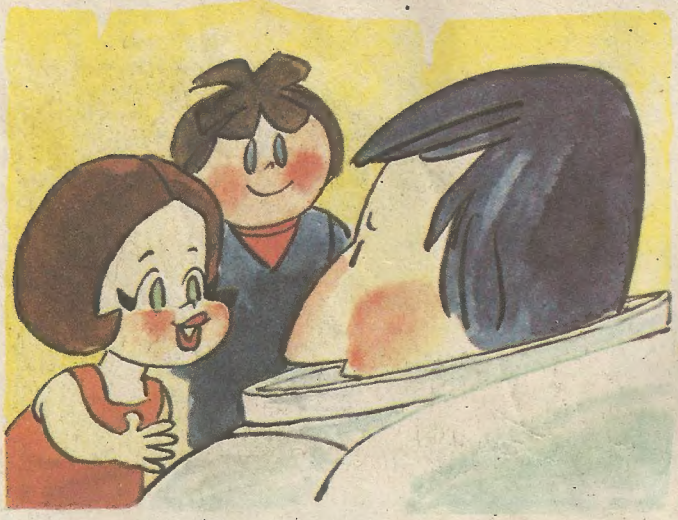

AMA UZAYDA BAŞLIKSIZ YAŞANMAZ.. OYSA BEN YAŞIYORUM..

SABIRLI OLUN SİZE HER ŞEYİ ANLATACAĞIM..

IŞIN BAK. UZAY ARACI, KUYRUKLU YILDIZIN YÖRÜNGESİNE GİRDİ...

BU ÇOK DOĞAL.. UZAYDA, KÜÇÜK CİSİMLER, BÜYÜK CİSİMLERİN UYDUSU OLUR..

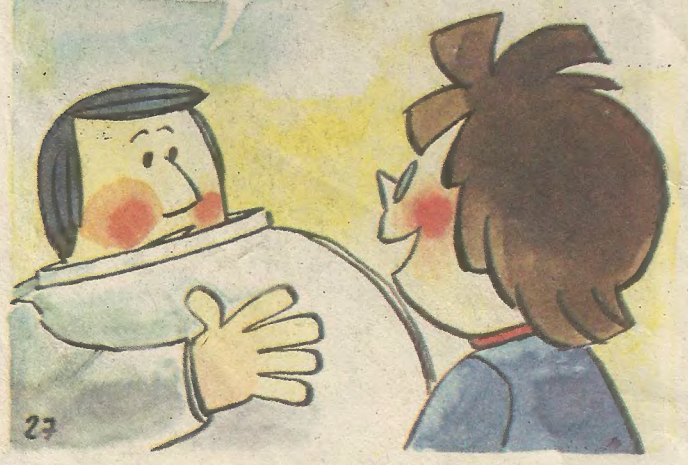

HAKLISIN. KUYRUKLU YILDIZ SERT BİR CİSİM OLSAYDI O HIZLA GELEN ARAÇ YÜZEYE ÇARPIP PARÇALANACAKTI..

AMA KUYRUKLU YILDIZ DAĞINIK CİSİMLERDEN OLUŞTUĞU İÇİN ARASINDAN GEÇTİK..

ARAÇA BİR ŞEY OLMADI.. NE VAR Kİ HIZI AZALDI.. ÖBÜR YANDAN ÇIKINCA KUYRUKLU YILDIZIN ÇEKİMİNDEN KURTULAMADI VE YÖRÜNGEYE GİRİP UYDU OLDU...

PEKİYİ NE OLACAK ŞİMDİ ?..

ARAÇ KUYRUKLU YILDIZLA BERABER UZAYDA DOLAŞACAK..

AMA, ARKADAŞLARIM VAR İÇİNDE!

ÖYLEYSE HEMEN YANINA GİDELİM..

GEZEGENDEN UZAY ARACINA... HESAPLARIMIZA GÖRE, KUYRUKLU YILDIZA ULAŞMIŞ OLMALISINIZ..

EVET, ÇOKTAN ULAŞTIK..

HEMEN HIZINIZI AZALTIN YOKSA ÇARPARSINIZ..

OHOOO.. ÇOKTAN ÇARPTIK. İÇİNDEN GEÇTİK BİLE...

DEVAM EDECEK

ŞİİR-ÖYKÜ

DERENİN SÜLÜKLERİ VE ARKADAŞIM HİKMET

YALVAÇ URAL

Annemin bir dağ köyüne öğretmen
Babamın Toprak Mahsulleri dairesine
Eksper müdür olarak atandığı kasabaya
Yeni gelmiştik.

Burası bozkırın ortasında
Kıraç tarlaları, şose yolları
Kerpiç evleri olan
Kiremitli damları bulunmayan
Kuru deresi üzerindeki
Küçücük değirmeniyle
Göçmen kuşların
Uzun yolculuklarında dinlendiği
Uğrak yeri
Anadolu'nun sakin bir köşesiydi.

Bize dereye yakın bir yerde
Lojman vermişlerdi
Oraya kısa sürede yerleşmiştik
Babam işine başlamış
Okullar da çoktan açılmıştı.

Her gün
Sabahın erken saatlerinde
Annem,
Traktör romörklerinde
Kömür yüklü kamyonların üzerinde
Öğretmenlik yaptığı köye,
Babam da, motorsikletiyle
Buğday alım yerine gidiyordu.

Biz de kardeşimle gün boyu
Oyun oynayarak, uyuyarak
Yol kenarında onları bekleyerek
Geçiriyorduk zamanı.

Bazı akşamlar
Babam eve erken dönüyor
Ve birlikte
Annemin öğretmenlik yaptığı köye
Onu almaya gidiyorduk.
Bu ara sıra tekrarlanan
Akşamüstü gezileri de
Yeni kasabadaki
Tekdüze yaşamımızın
Tek renkli yanı oluyordu.

Bir öğle üzeriydi
Kardeşim yeni arkadaşının
Yanına gitmişti

Ben ise, hâlâ
Bir tek arkadaş edinemediğim için
Koca bahçede yapayalnızdım.
Ve zamanımı nasıl değerlendirsem diye
Düşünüp duruyordum.

Tel duvarın önündeki
Süpürge otlarının yanına uzandım
Bir elimi başımın altına
Yastık yaptım
Diğeriyle de,
Çakımla yeri kazıyordum.

Hava çok sıcaktı.
Gökte bir kıymık bulut
Uçan bir tek canlı yoktu.
Güneşin olanca gücüyle kavurduğu,
Toprağın yüzü, belik belik.
Değirmenin bahçesindeki ağaçların da
İnsanı üzen bir görünümü vardı.

Yalnızca derenin orada
Suya değecek kadar yakın uçan
Bir çift kırlangıç,
Güneş'e aldırmaksızın
Topladıkları yemleri
Sazla örtülü duvarın altındaki
Yuvalarına taşıyorlardı.

Dalmıştım.
Eski günlerimi,
Geldiğimiz yerdeki arkadaşlarımı,
Oynadığımız oyunları düşünüyordum.

Birden!
Yanıma kadar sokulmuş
Küçük bir kertenkele'nin
Elimi yaladığını hissetmemle
Korku ve panik içinde bağırarak
Yerimden kalkmam da biroldu.
Ve yatmaktan vazgeçip,
Bahçede dolanmaya başladım.

Bir ara, yol kenarında
Yanlarında küçük bir köpekle
Güle oynaya giden dört çocuk
İlişti gözüme

İçimde bir kıpırdanma hissettim
Babamın bahçenin dışını
Yasakladığını unutarak
İzledim onları.

Kısa bir süre
Yol boyunca yürüdüler...
Daha sonra köprüyü geçip
Derenin oradaki değirmenin

Resim: Berç Keçoğlu

Önünde durdular...
Ayaklarıyla yeri temizledikten sonra
Soyunmaya başladılar.

İçlerinden ilk önce soyunan
Küçük köpeği tuttuğu gibi
Dereye attı.

Neye uğradığını şaşıran köpek
Yüzerek suyun öte yakasına geçti
Ve havlamaya başladı.

Sonra hepsi teker teker girdiler.
Köpeği suya atan da
Köprünün üzerinden takla atarak
Atladı dereye
Ve hepsini ıslattı.

Ben iyice yanlarına yaklaşmış
Büyük bir coşku içinde
Onları izliyordum.
Uzunca bir süre beni farketmediler

Daha sonra biri beni gördü.
Ve bağırdı:
" — Hey!.. elbiselerin yanında ne yapıyorsun?"
"— Hiç!" dedim.
"— Nasıl hiç? Çalacak mısın yoksa?"
"— Hayır!" dedim.
"— Hadi öyleyse, çek git buradan" dedi.
"— Arkadaş olmaya gelmiştim de"
"— Ne arkadaşı?
"— Basbayağı arkadaş"
"— İstemez, bizim arkadaşa ihtiyacımız yok. Sen git başka yerde ara kendine arkadaşı" dedi
Çok üzülmüştüm
Hiç de istediğim gibi gelişmemişti

halit kıvanç
SİZLERLE

BUGÜNKÜ İŞİNİ...

BİNBİR atasözü içinde biri vardır ki, hem pek severim, hem de pek inanırım. Öteki atasözleri doğru değil demek istemiyorum. Ama bunun gerçekliği her gün yüzümüze çarpılır adeta.. Sizler de bilirsiniz ya.. Sık sık söyleriz: "Bugünkü işini yarına bırakma!.. Bugünkü işini yarına bırakma!"

Dilimizden düşürmeyiz de, uygulamaya gelince unutuveririz bugünkü işi de, dünkü atasözünü de... Çok kez öyle davranırız, "Falanca iş mi? Yarın yaparım canım.." Hah işte, ertesi güne kaldı mıydı, bir sonraki güne kalmasında da sakınca görmeyiz. Böyle böyle, günler geçer ve o iş de yapılmadan geçmiş olur. Bu atasözünün gerçekliğini sizin mektuplarınız biriktikçe daha iyi anlıyorum. Topluca yanıtlamayı düşünüyorum. Bazan da "Yarın yazarım" diyorum. Tabii başka işlerim de var. Hele bir de Ankara'ya, İzmir'e, başka bir yere gitmem gerekti miydi, tamam... Ama bu hafta kararlıyım. Yanıtlamaya niyetlendiğim mektupları haftaya bırakmayacağım.

Hepsinden önce kendilerine birer teşekkür borçlu olduğum okurlarım var. Ali Cenker, Ayşen Kalaman, Selçuk Demircil, Turgay Özerli, Çetin Hepseven, 50'inci milli maçımızı anlatmamı kutluyorlar. 23 Yıllık spor spikerliğimde Türk milli takımının 50 maçını radyo ve televizyondan naklettiğim için, son Alman maçında bazı armağanlar almıştım. Bu haber de gazetelerde yayınlanmıştı. Oradan okuyup kutlayan okurlarıma tekrar tekrar teşekkürler...

Spordan ayrılmadan hemen bir mektup.. "Bengisu Okan" yazmış.. Ama öyle bir istekte bulunmuş ki, dileğini gerçekten karşılamaya kalkarsam, benim ömrüm ve derginin sayfaları yeter mi, bilmem.. "Spor ve çeşitleri hakkında bilgi" istiyor. Üzerinde uzun uzun konuşulması gereken ve öyle bir kaç cümle ile anlatılamayacak kadar önemli bir konu bu... Hepsinin ötesinde, sporun günlük yaşantımıza ne ölçüde girdiğini bir düşünürsek.. Örneğin, evinden işine yürüyerek giden biri, belki farkında olmadan spor yapıyor demektir. Bisikletle giden için de durum aynıdır. Taksi şöförü ekmek parası için otomobil kullanır. Ama yarışçı otomobili sürerken spor yapar. Denize düşen adam boğulmıyayım diye yüzer. Havuzdaki yüzücü spor adına yarışır. Sporun çeşitleri hakkında genel bilgi için konuşmak zor olduğuna göre, Bengisu Okan belirli bir spor dalında bilgi isteseydi, anlatmak kolaylaşırdı.

"Nazan Durak" cici bulmacalar yollamış. İşte biri:

"Yanakları al olmuş
"İçi şekerle dolmuş
"Çocuklar çok çok yiyin
"Vitamini pek bolmuş..."

Nazan Durak'ın bulmacalarından ilerde gene yayınlarız, umarım. Ancak Nazan bize bildirirse, sevinirim: Bu bulmacaları kendi mi yazdı, yoksa bir yerde duydu ya da okudu mu?

"Enis Gökçeman"ın dileği ilginç: "Bir fıkra" istiyor. "Fazla olmayan, fazla da kısa olmayan, ayrıca gülünç olan" bir fıkra.. Hemen her hafta yazıma bir bazan iki fıkra sıkıştırmaya çalışıyorum. Ama Enis bir de kendi isteğiyle yazılsın, demiş galiba!. Peki Gökçeman.. Beğenecek misin bakalım!

İki kişi söyleşiyor:

— Sen fare terbiyecisi değil miydin? Neden fil terbiyecisi oldun?

— Yaşlandım... Gözlerim çok zayıfladı da... Filler farelerden kolay görülüyor.

Olaylar. Geriye döndüm.
Yürümeye başladım.
Bu kez başka biri bağırdı arkamdan,
"– Hey çocuk! Bir dakika"
"– .....
"– Kime konuk geldiniz siz?" dedi
"– Konuk gelmedik. Babam buraya atandı. (Lojmanı göstererek) İşte burada oturuyoruz" dedim.

İlk konuştuğum çocuk
Tekrar alay ederek,
"– Vayy..! memur çocuğuymuş!" dedi.
"– .....(Sustum!)
Daha sonra söylediği
Sözleri dinlemeden
Lojmana doğru yürümeye başladım
Kime konuk geldiğimizi soranla
Uzun boylu esmer çocuk sudan çıkıp
Koşarak yanıma geldiler.

Kısa boylu olan,
"Sen aldırma ona!" dedikten sonra
Elini uzatarak,
"– Benim adım Hikmet. Bu da Peker" dedi.
Ben de,
"– Yalçın!" dedim.
El sıkıştık.
Diğer iki çocuk
Sudan çıkmadılar bile
Kısa bir söyleşiden sonra
Hikmet ile Peker
"Madem ki arkadaş olduk, sen de soyun
Birlikte çimelim," dediler.

Soyundum. Ve birlikte
Derenin en sığ yerine gittik.
Fakat isimlerini bilmediğim
O iki çocuk, arkamdan dolanıp
Beni ellerimden ayaklarımdan tutup
Bir salıncak gibi salladıktan sonra
Derenin en gömöklü yerine
"– Haydiii!. Altı okka" deyip attılar.
Neye uğradığımı şaşırmış
Ve yüzüm gözüm yosunlara bulanmış
Her yanım çamur içinde ayağa kalktım

Çocuklara doğru yürümeye başladım.
Kararlıydım kavga edecektim.

Ama birden,
Gördüklerim karşısında dehşete kapıldım
Bağırarak çıktım dereden
Vücudumun her yanına
Solucan gibi bir hayvan yapışmıştı
Kollarımda, bacaklarımda, göğsümde
Durmadan kımıldanıp duruyorlardı.

Hikmet: öfkeyle bağırdı, çocuklara
"– Neden sülüklü yere attınız..?"
Çocuklar,
"– Şaka yaptıkk.." dediler
"– Evet eşek şakası!." dedi, Hikmet.

Ben sülük sözcüğünü duyunca
Daha da telaşlandım
Ve sülüklerden bir tanesini tutup
Elimle çıkarmaya çalıştım
Mendebur hayvan çok kaygandı
Sanki çiviyle çakılmış gibiydi bedenime
Bir türlü de bırakmıyordu beni
"Öleceğim!.. Öleceğim!
Bütün kanımı emecekler"
Diye bağırmaya başladım.
Paniğe kapılmış
Bir şey yapamamanın çaresizliği içinde
Bilinçsizce bir oraya bir buraya
Koşup duruyordum.

Öteki iki çocuk ta benim halime
Katıla katıla gülüyorlardı.
Hikmet yanıma geldi.
"Dur! Bir dakika" dedi.
Ben yine bağırıyor, koşuyordum.
Hikmet yakaladı beni, ve kuvvetlice
Bir tokat yapıştırdı suratıma.
Çocuklara da
"– Tutun şunu!" dedi.
Yediğim tokatla yere düşmüş
Çevreme üşüşen çocuklara
Şaşkın şaşkın bakıyordum.

Peker'in elinde bir torba vardı.
İpini çözdü. Ve Hikmet'e uzattı
O da torbadan çıkardığı
Kum gibi şeyleri,
Sülüklerin üzerine dökmeye başladı.
Kısa bir süre sonra da
Üzerine dökülen şeylerle
Sülükler yapıştıkları yerleri bıraktılar
Peker'de onları bir değnekle toplayıp
Sağa sola attı.
Daha sonraları öğrenmiştim
Sülüklerin üzerine dökülen şeyin
Tuz olduğunu.
Meğer bozkırda çimmeye gidilirken
Onsuz gidilmezmiş.
Vücudumdaki;
Bütün sülükler ayıklanmıştı.
Kurtulmuşum artık onlardan
Sevineyim mi, ağlayayım mı
Bilemiyordum?
Büyük bir coşku içinde kalktım
Hikmet'i ve Peker'i kucakladım.
Öteki iki çocuk ta
Gelip özür diledi
"Bu kadar korkacağını sanmamıştık,"
Şaka olsun istemiştik" dediler.

Çok mutluydum,
Yalnızlığımdan kurtulmuştum.
Kötü bir olay içinde de olsa
Elde edilmiş iki candan arkadaşım
Vardı artık benim de.

O günden sonra hep beraber olduk
Ta ki babam başka bir kasabaya
Atanıncaya dek.
Sonraları yaşamımda
Çok arkadaşlarım oldu
Ama hiç birini Hikmet ve Peker,
Kadar sevemedim.
Şimdi bu çocukluk günlerimin
İki dostu, uzakta olsalar da,
Dosluklarıyla yüreğimde
Aynı sevecenlik
Ve aynı sıcaklıkta duruyorlar.

AMA ÇOCUKLAR
YİNE DE SÜLÜKLER VAR
DERELERDE
VE KANIMIZI EMİYORLAR
FAYDA ETMİYOR
ŞERDEN KORUYAN
MUSKALARIMIZ
SUSUZ DERELERDE GELSE DE
SONLARI
ÜZERLERİNE TUZ İSTİYORLAR.

PEMBE PANTER

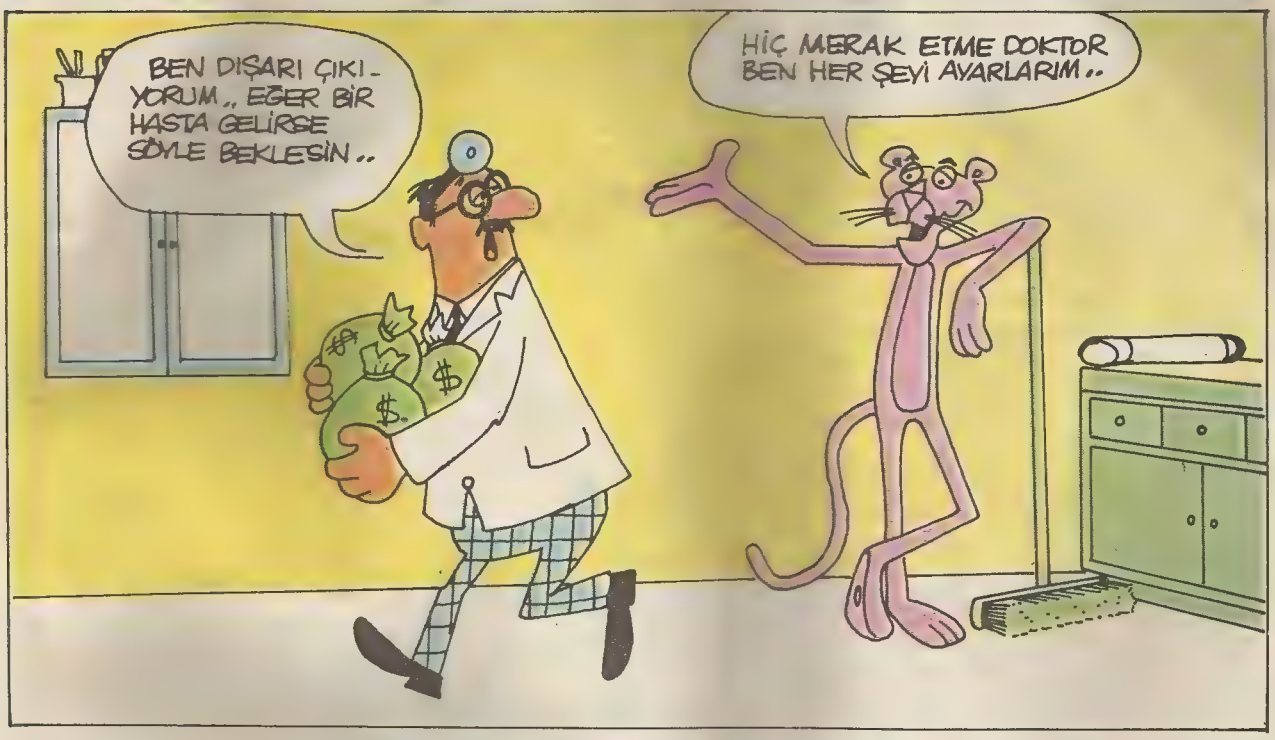

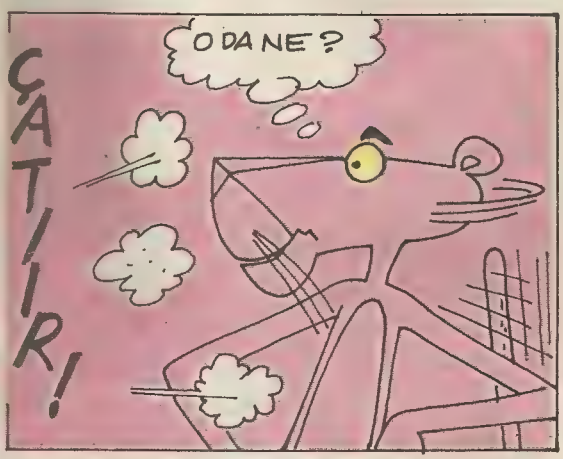

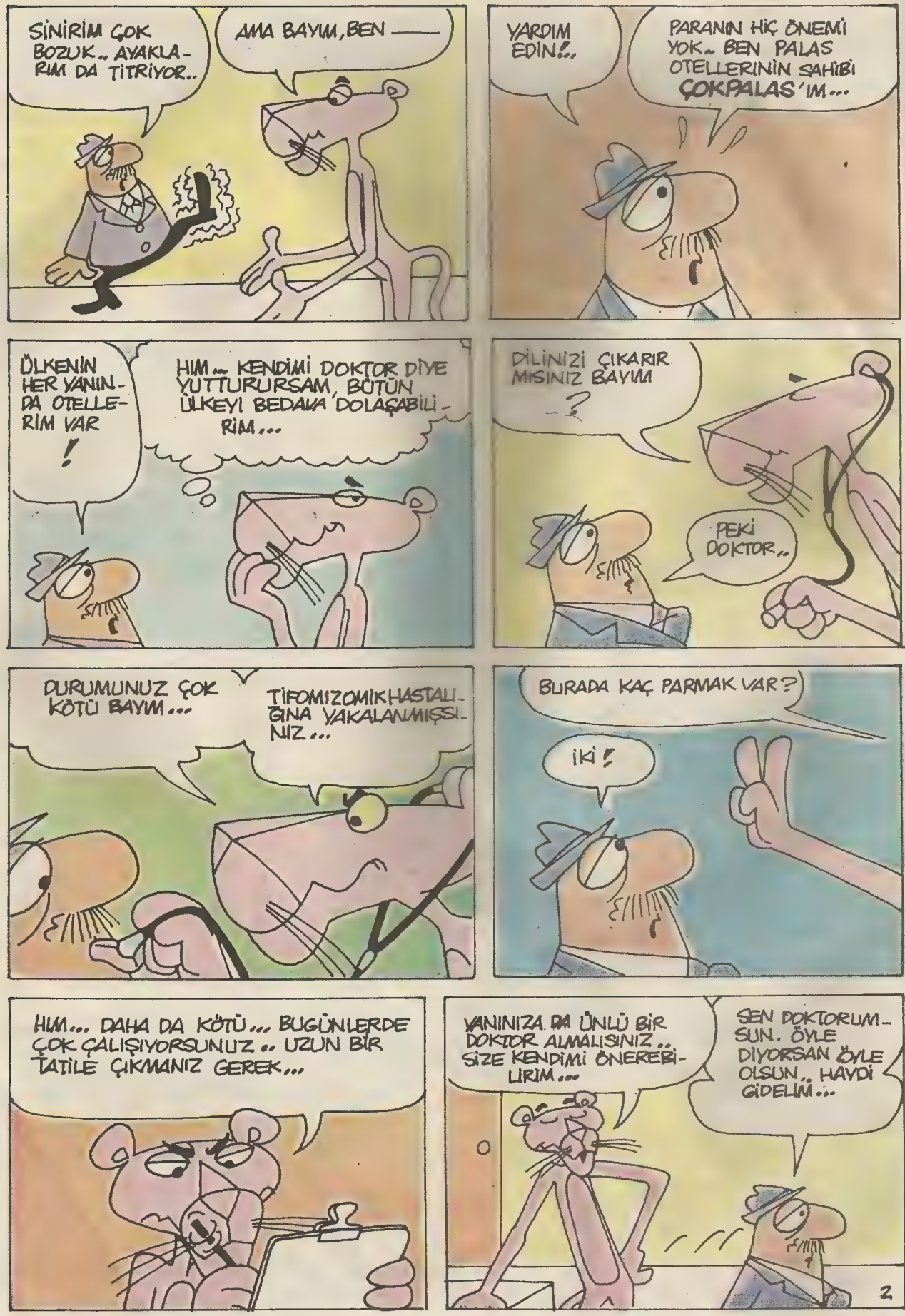
SİNİRİM ÇOK BOZUK.. AYAKLARIM DA TİTRİYOR..
AMA BAYIM, BEN ——
YARDIM EDİN!..
PARANIN HİÇ ÖNEMİ YOK.. BEN PALAS OTELLERİNİN SAHİBİ ÇOKPALAS'IM...
ÜLKENİN HER YANINDA OTELLERİM VAR !
HIM... KENDİMİ DOKTOR DİYE YUTTURURSAM, BÜTÜN ÜLKEYİ BEDAVA DOLAŞABİLİRİM...
DİLİNİZİ ÇIKARIR MISINIZ BAYIM ?
PEKİ DOKTOR..
DURUMUNUZ ÇOK KÖTÜ BAYIM...
TİFOMİZOMİK HASTALIĞINA YAKALANMIŞSINIZ...
BURADA KAÇ PARMAK VAR?
İKİ !
HIM... DAHA DA KÖTÜ... BUGÜNLERDE ÇOK ÇALIŞIYORSUNUZ.. UZUN BİR TATİLE ÇIKMANIZ GEREK...
YANINIZA DA ÜNLÜ BİR DOKTOR ALMALISINIZ.. SİZE KENDİMİ ÖNEREBİLİRİM...
SEN DOKTORUMSUN. ÖYLE DİYORSAN ÖYLE OLSUN.. HAYDİ GİDELİM...
2

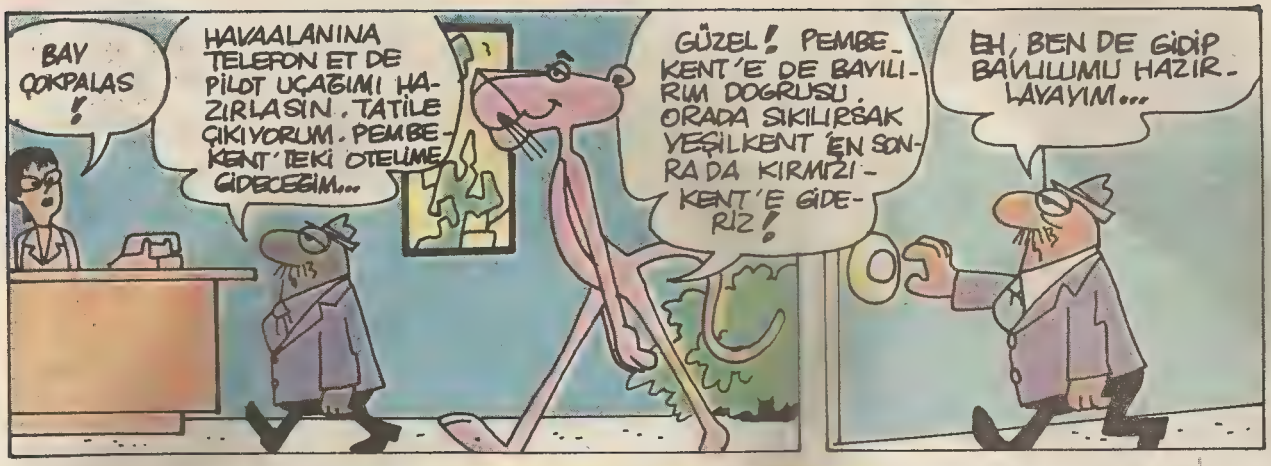
BAY ÇOKPALAS !
HAVAALANINA TELEFON ET DE PİLOT UÇAĞIMI HAZIRLASIN. TATİLE ÇIKIYORUM. PEMBEKENT'TEKİ OTELİME GİDECEĞİM...
GÜZEL! PEMBEKENT'E DE BAYILIRIM DOĞRUSU. ORADA SIKILIRSAK YEŞİLKENT'EN SONRA DA KIRMIZIKENT'E GİDERİZ!
EH, BEN DE GİDİP BAVULUMU HAZIRLAYAYIM...

BEN, ÇOKPALAS'IN DOKTORUYUM.. PATRONUNUZ ÇOK HASTA.. DİNLENMESİ GEREK, ÇOKPALAS'IN TÜM OTELLERİNDEKİ MÜŞTERİLERİ DIŞARI ÇIKARMANIZI İSTİYORUM

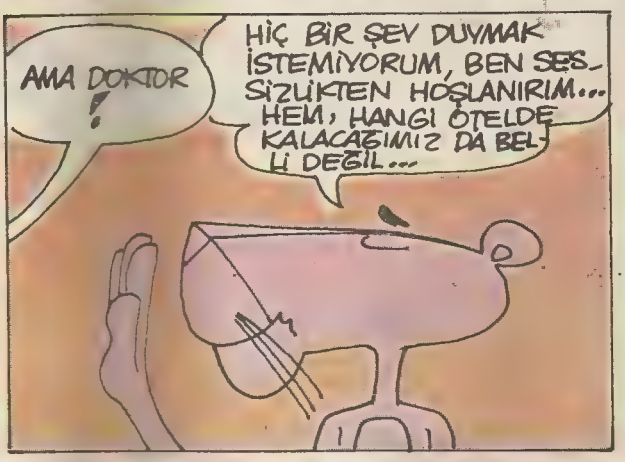
AMA DOKTOR !
HİÇ BİR ŞEY DUYMAK İSTEMİYORUM, BEN SESSİZLİKTEN HOŞLANIRIM... HEM, HANGİ OTELDE KALACAĞIMIZ DA BELİ DEĞİL...

HAYDİ HAVAALANINA GİDELİM...
PEMBEKENT'E GİDİYORUZ...

SARIKENT'E GİTMEYİ UNUTMAYALIM...
PEKİ DOKTOR !

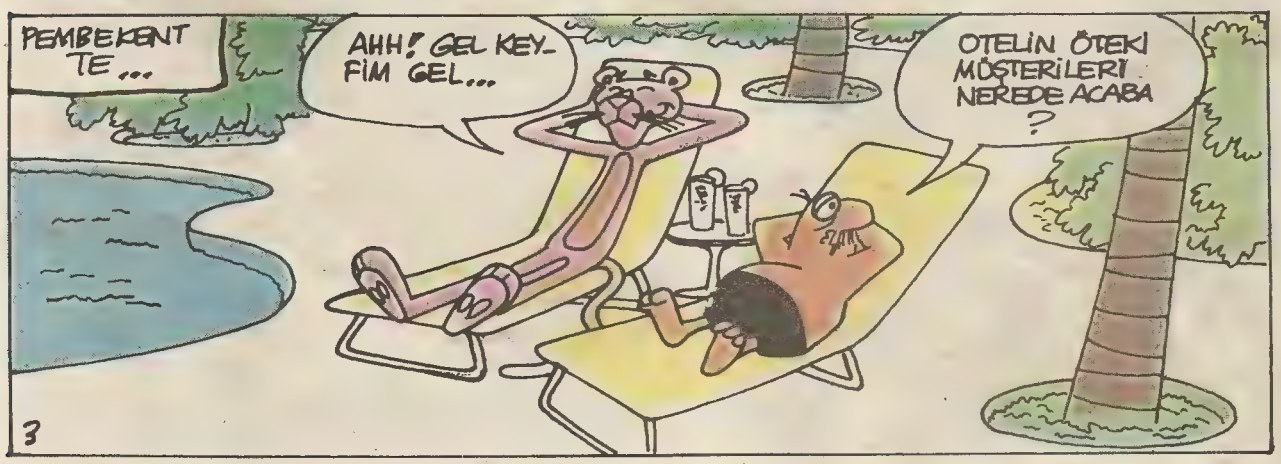
PEMBEKENT TE...
AHH! GEL KEYFİM GEL...
OTELİN ÖTEKİ MÜŞTERİLERİ NEREDE ACABA ?
3

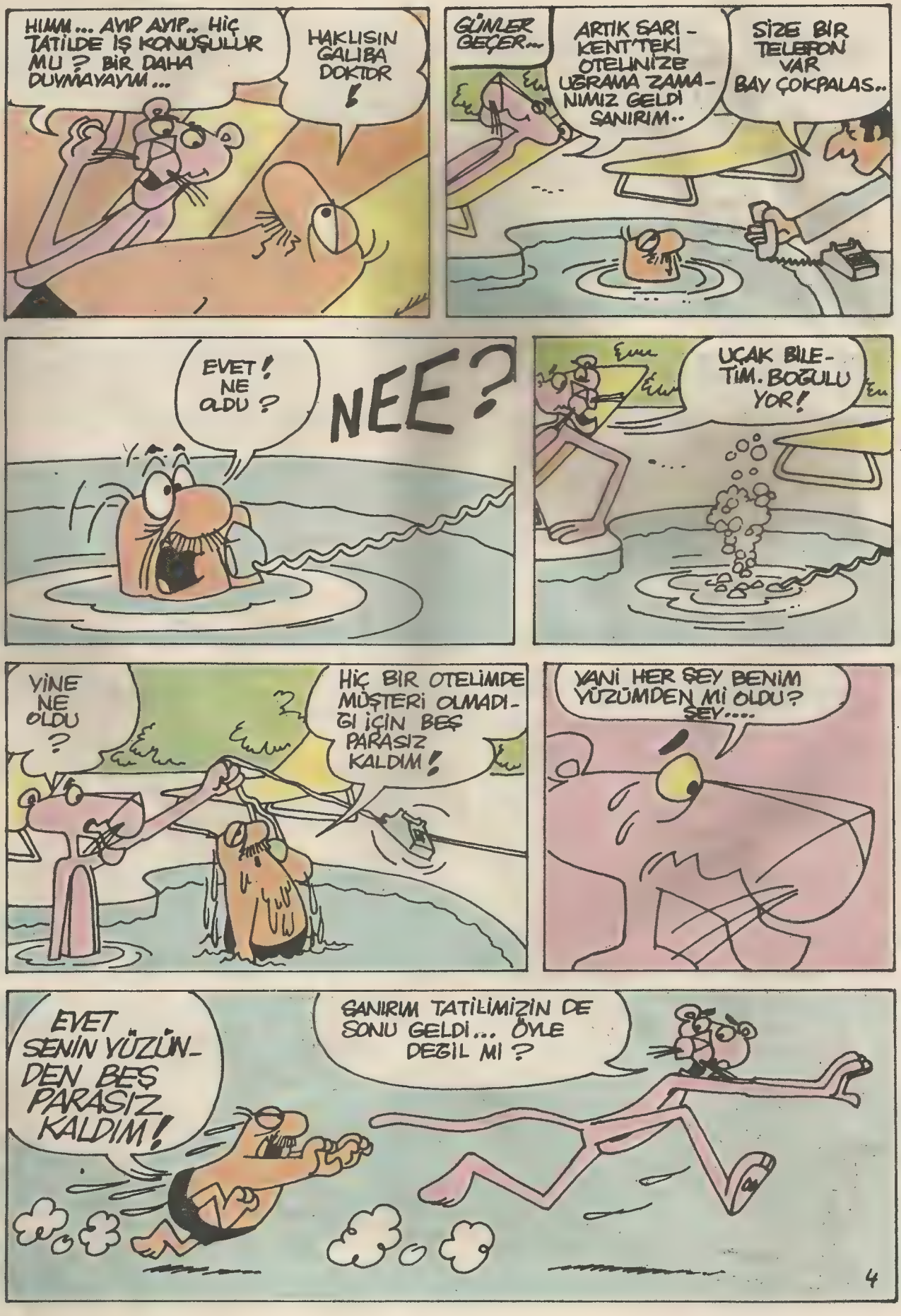
HIMM... AYIP AYIP.. HİÇ TATİLDE İŞ KONUŞULUR MU ? BİR DAHA DUYMAYAYIM...
HAKLISIN GALİBA DOKTOR !
GÜNLER GEÇER...
ARTIK SARI-KENT'TEKİ OTELİNİZE UĞRAMA ZAMANIMIZ GELDİ SANIRIM..
SİZE BİR TELEFON VAR BAY ÇOKPALAS..
EVET ! NE OLDU ?
NEE?
UÇAK BİLETİM. BOĞULUYOR !
YİNE NE OLDU ?
HİÇ BİR OTELİMDE MÜŞTERİ OLMADIĞI İÇİN BEŞ PARASIZ KALDIM !
YANİ HER ŞEY BENİM YÜZÜMDEN Mİ OLDU? ŞEY....
EVET SENİN YÜZÜNDEN BEŞ PARASIZ KALDIM !
SANIRIM TATİLİMİZİN DE SONU GELDİ... ÖYLE DEĞİL Mİ ?
4

SANA GÖSTERECEĞİM..
ACABA FİLM Mİ GÖSTERECEK ?

HER ŞEYİMİ YİTİRDİM !
BEŞ KURUŞUM BİLE KALMADI...

BİR DAKİKA ! KENDİMİ DAHA İYİ HİSSEDİYORUM..
BENİM DE SIRTIMA AĞRI GİRDİ..

ARTIK ELLERİM DE TİTREMİYOR.. DEMEK O KADAR İŞIN ARASINDA KENDİME AYIRACAK ZAMAN BULAMIYORMUŞUM.. ARTIK HÜRÜM...
ÜZERİMDEN NE ZAMAN KALKACAKSINIZ ?

YILLARDAN BERİ İLK KEZ GERÇEKTEN MUTLUYUM.. BUNU DA SANA BORÇLUYUM...
EVET AMA SIRTIMIN NE GÜNAHI NE ?

SANIRIM ARTIK YOLCULUK ETMEYECEĞİZ DEĞİL Mİ ?
HAYIR YANILDIN. YOLCULUĞUMUZU SÜRDÜRECEĞİZ, AMA DEĞİŞİK BİR BİÇİMDE !

VER ELİNİ SARIKENT !
EEE ! NE YAPALIM ? HER ZAMAN UÇAKLA YOLCULUK EDECEK DEĞİLİZ YA...
SON

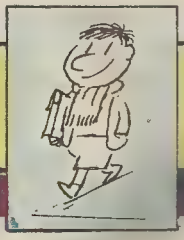

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Plaja bir jimnastik öğretmeni geldi. Bütün anne babalar, çocukları biraz oyalamanın herkes için çok yararlı olacağını düşündüler. Onları hemen jimnastik dersine yazdırdılar.

JİMNASTİK

DÜN jimnastik öğretmenimizle tanıştık. Ben Herkül Topuz'um. Ya siz? dedi öğretmen.

— Biz değiliz, dedi Hımbıl, biz buna çok güldük.

Oteldeki bütün arkadaşlar oradaydı: Bıngıl, Dimdom, Cingöz, ne aptal şey şu Cingöz! sonracıma Cafcaf, sonracıma Hımbıl, sonracıma Fıldır.. Cimnastik dersine bir sürü çocuk daha gelmişti ama onlar Deniz Oteli'yle Plaj Oteli'nin çocukları, biz Güzel Sahil'liler, onları pek sevmeyiz.

Gülmemiz bitince, öğretmen kollarını kavuşturdu, ortaya iki kas yığını çıktı.

— Böyle kollarınız olsun, ister miydiniz? diye sordu öğretmen.

— Pöh! dedi Bıngıl.

— Bence güzel bir şey değil, dedi Cafcaf.

Ama Hımbıl, aslında arkadaşlara caka satmak için kollarında böyle şeyler olmasını isteyebileceğini söyledi. Hımbıl sinirimi bozuyor, dikkatlerini üstüne çekmekten başka bir derdi yok.

— Uslu durur, hiç bir dersi kaçırmazsanız, dönüşte sizin de böyle kollarınız olur, dedi öğretmen. Sonra da sıraya girmemizi söyledi.

Hımbıl bana dedi ki:

— Eminim, benim kadar güzel takla atamazsın.

Hemen bir takla attı. Ben de güldüm. Çünkü gerçekten, övünmek gibi olmasın ama, benim taklalarım müthiştir. Hemen ben de ufak bir gösteri yaptım.

— Ben de takla atabilirim, ben de, ben de! dedi Dimdom ama hiç de takla atamıyordu. Asıl Cafcaf'ınkiler hiç fena değil, Cingöz'ünkilerden çok daha iyi yani. Hep birlikte taklalar atarken, birden bir düdük sesi duyduk.

— Bu maskaralık hiç bitmeyecek mi? diye bağırdı öğretmen. Sıra olun dedim! Soytarılıklarınızı dersten sonra yaparsınız!

Biz, mesele çıkmasın diye sıra olduk, öğretmen bize, kaslar edinmek için ne yapmak gerektiğini göstereceğini söyledi. Kollarını kaldırdı, indirdi, kaldırdı, indirdi, bir daha kaldırdı ve Deniz Oteli'nden bir çocuk, otelimizin güzel olmadığını söyledi.

— Doğru değil! Bizim otel harikadır! Asıl sizinki bir şeye benzemiyor! diye bağırdı Hımbıl.

— Bizim otelde, her akşam çukulatalı dondurma veriyorlar, dedi Plaj Oteli'nden biri.

— Bize öğleleri de veriyorlar. Perşembeleri de kayısılı pasta var, dedi Deniz Oteli'nden biri.

— Bu söyleşi daha çok mu sürecek? diye gürledi jimnastik öğretmeni. Kollarını sallamıyordu artık, çünkü onları kavuşturmuştu. Şimdi kımıldayan burun delikleriydi, ama ben kaslarımızı bu yöntemle elde edebileceğimizi hiç sanmıyorum.

Öğretmen, eliyle yüzünü sildi, kol hareketlerini sonraya bıraktığını, şimdi oyun oynayacağımızı söyledi. Jimnastik öğretmenimiz de çok tatlı adam.

— Yanyana dizilin. Düdük sesiyle koşmaya başlayacaksınız. Bakalım oradaki güneşliğe ilk kim varacak? Hazır mısınız? dedi öğretmen. Düdüğünü çaldı ama bir tek Bıngıl koştu. Biz, Hımbıl'ın plajda bulduğu deniz kabuğuna bakıyorduk çünkü. Cafcaf, geçen gün çok daha büyük bir kabuk bulduğunu, küllük yapması için onu babasına armağan edeceğini söyledi. Öğretmen düdüğünü yere attı, üstüne birkaç kez bastı. En son sınıfın birincisi, öğretmenin de kuzusu olan Çarpım'ın böyle öfkelendiğini görmüştüm. Aritmetik sınavında ikinci olmuştu çünkü.

— Sözümü dinleyecek misiniz siz? diye bağırdı öğretmen.

— Dinliyoruz ya. Birazdan koşacağız işte. Aceleniz ne? dedi Hımbıl.

Öğretmen gözlerini yumdu, yumruklarını sıktı, kımıldayan burun deliklerini havaya kaldırdı. Başını in-

dirdiğinde, çok yavaş, çok tatlı konuştu:

— Baştan başlıyoruz. Herkes hazır olsun.

— Daha neler! Haksızlık bu. Neden baştan başlıyacakmışız? Yarışı ben kazandım. Babama söyleyeceğim işte, dedi Bıngıl. Ağlamaya, kumu tekmelemeye koyuldu, madem öyle alıp başını gideceğini söyledi. Ve ağlaya ağlaya gitti. Bence iyi etti, çünkü öğretmen ona, babamın otelde verdikleri türlüye baktığı gibi bakıyordu.

— Çocuklar! Arkadaşlar! Sevgili yavrularım. Dediğimi yapmazsanız... hiç unutamayacağınız bir dayak atarım size..

— Daha neler. Beni yalnızca annem, babam, amcam ve dedem dövebilir, dedi biri.

— Kim dedi bunu?

— İşte o, dedi Hımbıl, Plaj Otelinden kısacık boylu bir çocuğu göstererek.

— Doğru değil, yalancı! dedi ufaklık. Hımbıl çocuğun yüzüne kum attı, bücür de Hımbıl'ın suratına bir tokat yapıştırdı. Bücür, eskiden de jimnastik yapmış olmalı bence. Hımbıl, o denli şaşırdı ki ağlamayı bile unuttu. Hepimiz dövüşmeye koyulduk ama Deniz Oteli'yle Plaj Oteli'ndekiler çok kalleş.

Dövüşümüz bittiğinde, kumda oturan öğretmen ayağa kalktı:

— Oldu. Şimdi başka bir oyuna geçiyoruz. Denize doğru dönün. İlk düdük sesinde suya atlayacaksınız. Tamam mı? dedi. Hazır mısınız? Düüt!

Bu çok hoşuma gitti. Plajda her şeyden çok kumla denizi severiz. Son süratle koştuk, birbirimize su sıçrattık, dalgaların üstünde atladık, Cingöz "Bakın bana. Bakın bana, kulaç atıyorum!" diye bağırıyordu. Başımızı çevirdiğimizde, jimnastik öğretmeninin artık orada olmadığını gördük.

Bugün yeni bir jimnastik öğretmeni geldi:

— Benim adım Gürbüz Tarzan. Ya sizinki ? dedi.

KİRPİ ÇOCUK

UMUR BUGAY

BEN DE BÖYLECE DENİZE GİRMİŞ OLDUM!..

HERKES denize giriyor. Bazı arkadaşlarım uzaklara gittiler aileleriyle. Öyle sıcakmış ki oralar. Denizin gibi görünüyormuş. Gözlük takıp dibe dalmışlar. Oysa ben yüzmeyi bile öğrenemedim daha. Arkadaşlarıma söylemiyorum. Oturduğumuz yerden denize yalnız başıma gidemem. Annem de girmiyor. Babamın bugüne dek yüzdüğünü görmedim. Her kış, "Yıllık iznimi alınca bol, bol denize girelim," der. "Deniz suyu, güneş sağlığa çok yararlıdır."

Sonra yaz gelir. Okullar tatil olur. "Hani denize girecektik baba?" diye sorarım. "Havalar iyice ısınsın oğlum" der. "Hem nereden gireceğiz denize? Baksana kıyılarımız mikrop dolu"

Hafta sonu gelince umutlanırım. Ya gideceğimiz yer çok uzaktır. Ya da hava bulutlu. Biz gidene dek yağmur yağacak. Arabamız olsa bu denli düşünmezdik biliyorum." O zaman da benzin kuyruklarında beklemekten canımız çıkacaktı," diyor babam. Haklı. Uzaklarda bir yere tatile gitmek de bizim için çok güç.

Vücudumun her yerinde küçük, kırmızı sivilceler çıktı. "Sıcaktan oluyor," dedi annem. "Çok terliyorsun ondan". Babam, "Allerjik olabilir," dedi. "Bir doktora gösterelim en iyisi". Doktora gitmeyi hiç sevmem. Küçükken yıldırdılar gözümü. Biraz yaramazlık yapınca annem hemen, "Doktora gidiyorsun," derdi. "Yemek yemiyorsun ha? Peki. Demek ki hastasın. Yürü doktora."

Babama bir arkadaşı vücudumdaki sivilceler için, "Tuzlu su iyi gelir," demiş. "Sen onu tuzlu suya sok." Bir akşamüstü eve geldi. "Bize bir havlu ver hanım," dedi anneme. Bana döndü. "Giyin üstünü oğlum, denize gidiyoruz". Şaşırmıştım. Ayakkabılarımı giyerken, "Baba benim mayom yok". dedim. "Hem ben yüzme bilmiyorum ki!"

Baban güldü. "Mayoya gerek yok canım", dedi. "Tenha bir yerden gireriz. Ben seni tutarım. Bir şey olmaz korkma." Havlumuzu alıp yola çıktık.

Sokakta karşılaştığımız arkadaşlarım merakla soruyorlardı: "Nereye?" "Maç yapmayacak mıyız bu akşam?" Sıkıntıdan, "Doktora gidiyoruz babamla," diye yanıtladım. "Sivilcelerimi göstereceğiz."

Babam bula, bula Sirkeci arabalı vapur iskelesini buldu denize girmek için. "Soyun", dedi. Çevreme baktım. "Ama baba burada olmaz ki. Herkes bize bakıyor," diyecek oldum. Dinlemedi. Üstümde tek kilotum kalmıştı. Kolumdan tuttuğu gibi daldırdı beni denize. Çıktığım zaman konuşamıyordum. Böylece denize girmiş oldum. Babam, havluyla kurularken, "Sivilcelerinin hiç biri kalmayacak oğlum," dedi.

öykülerle atasözleri

EMİN ÖZDEMİR

YERYÜZÜNDE gördüğümüz her güzellik insanoğlunun yaratısıdır sevgili çocuklar. Dünyayı bir baştan bir başa birleştiren dev uçakları düşünün. Okyanuslarda ilerleyen dev gemileri düşünün. Yeraltı yollarını, maden ocaklarını, petrol kuyularını düşünün. Bütün bunlar insanoğlunun gücünün, emeğinin ürünüdür. Çünkü dünyayı değiştiren insanoğlunun emeğidir. Bu yönden bugün için yaşamamızı kolaylaştıran her büyük ya da küçük buluş insanoğlunun emeğiyle gerçekleşmiştir. Bunu atalarımız da görmüşler, gözlemlemişler. Bu gerçeği belirleyen sözler söylemişler. İşte geçen haftanın öyküsü böyle bir sözü içeriyordu. Anımsayacağımız gibi, Koca Çınar kepirlik, kayalık, verimsiz bir doğa parçasının nasıl bir bağ durumuna geldiğini anlatıyordu bize. Yıllar yılı el ve ayak değmemiş bir kepirliğe, bir kayalığa iki köylü bağ yapıyor. Emekleriyle, güçleriyle o verimsiz doğa parçasını bağa dönüştürüyor. Bu olguyu dile getiren bir çok atasözümüz vardır. Bunların başında şu gelir: BAKARSAN BAĞ OLUR, BAKMAZSAN DAĞ OLUR... Öyküyü okuyunca, hele üzerinde düşününce bunu kolayca bulmuşsunuzdur.

Bulduğunuz atasözünde geçen "bakmak" sözcüğü "emek vermek" anlamına gelir sevgili çocuklar. Doğa tüm zenginlikleri bize sunsa da biz o zenginlikleri bulmak, ortaya çıkarmak, daha doğrusu işletip geliştirmek için emek vermek zorundayız. Bir başka atasözümüz de bu gerçeği şöyle vurgular: "EMEK OLMADAN YEMEK OLMAZ." Çünkü yaşama bizden bunu böyle ister. Öyleyse biz emekle her güçlüğü yenebiliriz. Doğayı, emekle değiştirip insanoğlunun yararına sunabiliriz. Dağı, bağa dönüştürme bunun güzel bir örneğidir. Uygarlık da bir bakıma budur, insanoğlunun doğaya egemen olma savaşıdır sevgili çocuklar...

KİMİNKİ GÜZEL?..

Sevgi, ilkokulun dördünde. İnce, sarışın, cıvıl cıvıl bir kız. Derslerini, ödevlerini günü gününe yapıyor. Düzenli çalışıyor. Bebekleriyle oynayacak zamanı buluyor. Oyunla dersi birbirinden ayırıyor. Ama bir haftadır Sevgi boş zamanlarında oyun oynamıyor. Bebekleriyle bile oynamıyor. Bir başka işi var Sevgi'nin. Köşesinde harıl harıl çalışıyor. Bir yandan da göz ucuyla ninesine bakıyor. İçinden "ben kazanacağım, benimki daha güzel olacak" diyor.

Ninesi bir şeyler aranıyor. Sağına, soluna bakıyor. "Sevgi" diyor, "gözlüklerimi nereye koydum? Gördün mü? Bulamıyorum. "Sevgi sesini çıkarmıyor. Ninesi üsteliyor: "Sevgi, gözlüklerim nerede? Bir de sen bak.."

Bir süre sürüyor bu aranış. Sonunda bulunuyor gözlükler. Nine de başlıyor işine. O da bir yandan torununu gözlüyor. İçinden "Bak hele, benimle yarışıyor yumurcak.. Bakalım hangimiz daha önce bitireceğiz? Hangimizinki daha güzel olacak?" diyor. Ama eli Sevgi'ninki gibi yumuşak değil. Motifleri, çiçekleri bir türlü tam çıkaramıyordu. Gelininin gösterdiği örneği torunuyla birlikte öğrenmeye çalışmıştı. Hangimiz daha iyi yapacağız? Hangimizinki daha güzel olacak diye nineyle torun gizliden gizliye bir yarışa girmişlerdi.

Sevgi, ninesinin ağırdan aldığını, ikide bir duraladığını görünce seviniyordu. Ondan önce bitirecekti. Ama bunu şimdiden ninesine sezdirmek istemiyordu. Yalancıktan oyunlar yapıyor, ohluyor puhluyordu. İkide bir: "Olmuyor, olmuyor, yapamıyorum, yapamıyorum. Şurası böyle olmayacaktı değil mi?" gibisinden yakınıp duruyordu.

Ninesi, Sevgi'nin bu yakınışlarından gizli bir sevinç duyuyordu. Onun bu yakınışlarını doğru sanıyordu. Oysa numaraydı Sevgi'ninki. Ninesini aldatmak, onun ağırdan almasını sağlamak istiyordu. Bir ara nine: "Tuh, Allah belasını versin," dedi. "Gördün mü ne yapmışım? Yeşil konacak yere kırmızı, kırmızı konacak yere de yeşil koymuşum. Bak, ne yapacağım şimdi?"

Sevgi, elindeki işi bıraktı, ninesinin yanına geldi.. Hem gülüyor, hem de gülümsemesini gizlemeye çalışıyordu. Nakışlara, renklerin uyumuna baktı. Hiç de örnektekine benzemiyordu. "Sökeceksin nine" dedi, Sevgi. "Başka türlü düzeltemesin ki.. Sökmen gerek.."

Sevgi'nin dediği gibi yaptı Nine. Bütün gün işlediği nakışları da, yaptığı örgüyü de söktü. Bir yandan da şöyle düşünüyordu: "Her işin bir çağı var, bir yaşı var. O çağ, o yaş geçti mi insan kolay kolay öğrenemiyor. Bir bana bak, bir de Sevgi'ye. Annesinin gösterdiği örneği benden daha iyi kavradı. Eli benden daha yatkın. Hiç de şaşırmadı. Yapamıyorum, mapamıyorum diyor ama, aslı yok. Beni aldatıyor. Öyle olsa o da sökerdi yaptıklarını..."

Sökme işi bitince, bu kez yeniden başladı işe nine. Ne olursa olsun bitirecekti. Hem de torununkinden kötü olmamalıydı. Sessiz bir yarıştı bu. Onun dersleri vardı, uykusu da tez gelirdi. Ne yapıp ne edip bitirmeliydi. Az sonra Sevgi'nin uykusu geldi, kalktı, işini topladı. Yattı. Sabahçıydı. Erkenden kalkıyordu. Nine bayağı sevindi buna. O yatınca daha bir istekle sarıldı işine. Sanki aradaki farkı kapatmak istiyordu. İstiyordu ya, olmuyordu işte. Ya nakışları karıştırıyordu, ya da renkleri. Biraz sonra üzerine bir ağırlık çöktü. Gözkapakları iyiden ağırlaştı. Uyku bastırıyordu iyiden iyiye. "Sabahleyin erkenden başlarım" diye düşündü nine. "Yoksa yine renkleri karıştırır, nakışları şaşırırım. Bir kez daha bozarım yaptığımı."

Bütün hafta böyle sürüp gitti. Sevgi'nin annesi de sessizce izliyordu bu yarışı. İkisinin de sorduğu soruları yanıtlıyor; verdiği, gösterdiği örneği döne döne açıklıyordu. Söylediklerini Sevgi daha kolayca kapıyor, daha eksiksiz uyguluyordu. Nine öylesine bir iştahla işine sarılıyor, gelgelelim Sevgi kadar beceremiyordu. Bir kez renkleri iyi seçemiyordu. Sonra eli kolayca yatmıyordu. Hele dikine olan nakışları bir türlü yerine oturtamıyordu. Bunun için de yaptığını ikide bir söküyordu. Zor ama çok zor geliyordu bu iş ona. Ne ki aklına da koymuştu. Ne edip ne yapıp öğrenecekti bunu. Bırakmayı istemiyordu. Gelini içinden "ne tuhaf" diyordu. "İnsan yaşlanınca çocuklaşıyor. İnatçı oluyor. Bir tutturdu mu sürdürüyor onu. Hiç seksenindeki biriyle on bir yaşındaki bir çocuğun öğrenmesi aynı olur mu?"

Böyle düşünüyordu gelini. Ancak bunu yüzüne söyleyemezdi. "Varsın öyle yapsın, değil mi ki hoşlanıyor, değil mi ki eğleniyor. "Bunun için de onun çalışma isteğini kıracak davranışlardan kaçınıyordu.

Sonunda Sevgi işini bitirdi, "Benimki tamam, benimki bitti ninem," dedi. İşini getirip ninesinin önüne koydu. Nineninki de tamamdı. Örnekle karşılaştırdılar işlerini. Sevgi'ninki tıpa tıp benzeriydi. Nineninkinde nakışlar yer değiştirmişti. Yatay olanlarla dikeyler denk düşmemişti. Bir bakışta belli oluyordu bu. "Seninki daha güzel, sen daha kolay öğrendin güzel kızım" dedi ninesi. "Her şeyin bir çağı var. İnsan çocuklukta daha kolay öğreniyor." Sonra Sevgi'yi yanaklarından öptü.

ATASÖZÜ

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

BARBAROS HAYRETTİN PAŞA'NIN ÖLÜMÜ

Ünlü Türk Denizcisi Barbaros Hayrettin Paşa'nın Beşiktaş'daki heykeli.

ÜNLÜ Türk denizcisi Barbaros Hayrettin Paşa 4 Temmuz 1546 günü İstanbul'da öldü. Eceovalı (Gelibolu) Yakup adlı bir sipahi subayının oğlu olarak 1467'de Midilli adasında dünyaya gelen Barbaros'un asıl adı Hızır'dır. Sakalının kırmızı olmasından dolayı Avrupalıların kendisine Barbaros adını taktıkları ileri sürülmektedir.

Önceleri Midilli ile Saros ve Selânik körfezleri arasında deniz ticareti yapan Hızır Reis, ağabeyi Baba Oruç'un Rodos şövalyelerine tutsak düşmesi üzerine Bodrum'a gitti. Ağabeyi kurtulduktan sonra yine bir süre deniz ticaretiyle uğraştı. Bu sırada Sultan I. Selim, kardeşi Şehzade Korkut'un ülkeden kaçmasını önlemek amacıyla denizcilerin kıyılara giriş çıkışını yasakladı. Bunun üzerine Hızır Reis, 1510 yılında Cerbe adasına yerleşti. Ağabeyi Oruç Reis'le bir donanma düzenleyerek Kuzey Afrika kıyılarında çalışmalarını sürdürdü.

Tunus Sultanı ile anlaştıktan sonra, iki kardeş, başka denizcilerle birleştiler, Akdeniz'de korsanlığa başladılar. 1516'da Cezayir'i ele geçirdiler. 1518'de ağabeyinin bir savaşta can vermesi üzerine Hızır Reis, Cezayir Sultanı oldu. Ne var ki Araplar sürekli ayaklanıyorlardı. 1519'da dört gemi dolusu armağan ve tutsak göndererek Osmanlı devletinden yardım istedi. Yavuz Sultan Selim, kendisini paşa yapıp asker ve savaş araçlarıyla sancak gönderdi. Anadolu'dan asker toplamasına izin verdi. Hayrettin Paşa Araplar arasındaki ayaklanmaların artması üzerine 1524'te Cezayir'i bırakıp Şerşel adasına çekildi. Burada 40 gemilik yeni bir donanma kurup Avrupa kıyılarına baskınlar düzenledi, zenginlikler ele geçirdi.

1527'de Cezayir yeniden onun egemenliğine girdi. 1532'de Avrupanın en ünlü amirali Andrea Doria, Osmanlılardan birtakım kaleleri alınca Kanuni Süleyman, Hayrettin Paşayı İstanbul'a çağırdı. Büyük bir törenle karşılanan Hayrettin Paşa, burda Kaptanı Derya (Deniz güçleri komutanı) yapılıp Osmanlı donanmasının başına geçirildi.

1534'te 80 parça gemiyle İstanbul'dan ayrıldı. İtalya kıyılarını yağmalayarak Tunus'a indi ve burayı aldı. Ama 1535'te, Papalık, İspanya, Napoli, Ceneviz, Malta ve Portekiz askerlerinden oluşan Andrea Doria yönetimindeki donanma karşısında başarılı olamayarak Cezayir'e çekildi. İmparator Şarlken, Tunus'ta başarısını kutlarken, Barbaros Hayrettin Paşa vakit geçirmeden İspanyol kıyılarına baskın düzenledi. Limanları ve kaleleri ateşe verdi.

Yeniden İstanbul'a çağrılan Barbaros, 1536'da yeni bir donanmayla Akdenize açıldı. Kastro kalesini ve Venediklilerin egemenliğindeki birçok adayı ele geçirdi. Bunun üzerine, Papalık, Ceneviz, Malta, İspanya ve Portekiz güçleri Venediklilerle birleşerek bir Haçlı donanması oluşturdu. Andrea Doria yönetiminde Preveze'de savaşa giren bu donanmayı Barbaros 28 Eylül 1538 günü yenilgiye uğrattı.

Şarlken bu kez 1541'de, yüzlerce gemi ve onbinlerce askerle Cezayir'e saldırdı. Barbaros karşısında yine büyük bir yenilgiye uğradı. 1543'te Kanuni Süleyman'ın Fransa Kralı I. François'ya (Fransua) yardımda bulunmaya söz vermesi üzerine, Barbaros 114 gemilik Osmanlı donanmasıyla İtalya kıyılarında Messina ve Reggia kalelerini yakıp yıktı. Ostia'yı aldı. Fransız donanmasıyla birleşerek Nice (Nis) kentini Şarlken'in elinden kurtardı. Şarlken'i I. François ile anlaşma imzalamak zorunda bıraktıktan sonra 1544'te İstanbul'a dönen Barbaros Hayrettin Paşa'nın bu son seferi olmuştu. 1546'da öldükten sonra Beşiktaş'ta gömüldü. Bugün mezarı ve heykeli orda bulunmaktadır.

KISACA

5 Temmuz 1830
Cezayir kenti, yapılan savaşları Osmanlı devletinin yitirmesi sonucu, Fransızların eline geçti.

6 / 7 Temmuz 1770
Rus donanması İngilizlerin de yardımıyla Cebelitarık Boğazı'ndan Akdeniz'e geçerek Çeşme önlerindeki Osmanlı donanmasına gece baskın yaptı ve gemileri yaktı.

8 Temmuz 1833
Rus donanmasının İstanbul'dan ayrılması üzerine Sultan II. Mahmut, Ruslarla Hünkâr İskelesi Antlaşması'nı imzaladı.

8 Temmuz 1920
Bursa, Yunanlıların işgaline uğradı.

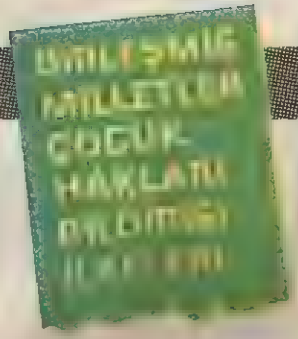

İLKE 7 : İlkokul eğitimi ücretsiz ve zorunlu olarak sağlanmalıdır. Çocuk, eğitimle aynı amaçları taşıyan oyunlar oynama ve dinlenme yerlerine sahip olmalıdır.

VAY AKIL FAKİRİ VAY

NEDİM SABAN

I. SAHNE

Çocuk: Bıktım, bıktım, bıktım artık yaşamaktan. Köyde doğdum diye, annem öldü diye bana böyle davranmaları mı gerekir?

Baba: Ne mırıldanıyorsun orda vızır vızır?

Çocuk: Hiiç...

Baba: Çocuğa bak çocuğa, daha işe bile başlamamış. Ohooo, bulaşıkları yıkayacak, inekleri sağacak, tavukların yumurtalarını kümesten çıkaracak da!..

Çocuk: Babacığım, inanınız ki, her şeyi yapacağım. Saatlerce sürse bile inanır vallahi, billahi yapacağım. Yeter ki, benim okula gitmeme izin verin, lütfen.

Baba: Okul ne demekmiş, oturup konuşmak, sohbet etmek. Biz okula mı gittik sanki? Sen de gitmeyeceksin. Şimdi ben kahveye gidiyorum. Bütün işleri bitir. Üç saate kalmaz gelirim, hadi eyvallah!..

II. SAHNE

Çocuk: Anneciğim ne olurdu yanımda olsaydın? Ne olurdu bütün bu işleri sen yapsaydın da, ben okula gitseydim? Ölmek istiyorum. Anne, beni de al yanına!

(Çocuk uzaktan annesinin sesini duyar gibi olur.)

Annemin sesi: Oğlum, çalış adam ol. Ama istesen de olamazsın. Haklısın, babamın bırakmadığını biliyorum ama, arkadaşlarından derslerini al, onları çalış olur mu, oğlum benim?

III. SAHNE

Çocuk: Kapı çalıyor herhalde arkadaşım Mustafa gelmiştir. İnşallah odur, Aaaaa, evet O...

Mustafa: Gene mi baban ders yapmana izin vermedi?

Çocuk: Evet öyle. Hadi bana ödevi ver de yapayım.

Mustafa: Ödev burda yazılı. Ama burada masa yok ki, ödevini nerde yapacaksın?

Çocuk: İş ona kalsın canım. Yatağın altında yaparım.

Mustafa: Niçin yatağın altında?

Çocuk: Çünkü ödevimi yaparken babam gelirse yandım demektir.

Mustafa: Ben işleri yapayım, sen de ödevlerini.

II. PERDE.

Uşak: Ali bey nasılsınız, iyi misiniz? İyisinizdir inşallah. Babanızın telexini aldık Amerika'dan. Çok iyiymiş. Özel uçağı ile birkaç güne kalmaz gelirmiş.

Ali: Çok iyi de, kusura bakma ama bugün öğretmenimden koca bir sıfır aldım. Ne yapacağım bilmiyorum. Öğretmen kağıdı imzalatmamı istedi.

Uşak: Öyleyse ne duruyorsunuz, gidin annenize gösterin.

Ali: Annem ya da babam görse çok kızar. Olanaksız. Bunu kimseye gösteremem

Uşak: Ne yapacaksınız o zaman?

Ali: Sen karışma, canım sıkıldı senden, gidebilirsin.

Uşak: Gidiyorum, gidiyorum ama baksanıza kapı çalıyor.

Ali: Hayret kim olabilir bu saatte? Saat gecenin onu.

Uşak: Açıyorum.

Ali: Aç bakalım kim olabilir?

Uşak: Öğretmeniniz geldi. Sizle görüşmek istiyor.

Ali: Öğretmenim mi?

Uşak: Evet efendim.

Ali: Buyurun öğretmenim. Hohoho hoş gegegeldidiniz...

Öğretmen: Çocuğun babası siz misiniz?

Ali: Hahahayır

Öğretmen: Sus Ali. Çocuğun babası siz misiniz?

Uşak: Şey efendim, evet.

Öğretmen: Hani baban seyahate çıkmıştı? Sus konuşma!

Efendim, çocuğunuzdan çok şikâyetçiyim, her şeysi var, her istenilen şey yapılıyor, ama bu çocuk çalışmıyor...!

Ali: Ama öğretmenim, bu adam benim babam değil ki!...

Öğretmen: Baban değil mi?

Uşak: Ali oğlum artık büyüdün. Sana gerçeği anlatmamda yarar var. Senin annen seneler önce öldü. Çok içki içiyordum o zamanlar.. O öldüğünde sen 8 aylıktın. Ne yapacağımı şaşırmıştım. Çalışmayı da bilmiyordum. Sonunda buraya uşak olarak girdim. Buranın patronu seni öz oğlu gibi büyüttü, sağolsun. Sen zenginlik içinde büyüdün. Nasıl olsa babamın yerine geçerim dedin. Ama işin aslı böyle değil: Eğer annen yaşasaydı, biz fakirdik. Sen de fakirlik içinde büyüyecektin. O zaman derslerine çok daha fazla çalışacaktın. Oğlum benim, bütün bunların değerini bil ve Tanrına şükrederek çalış, adam ol.

BENEK

Kocaman bir resim boyuyordu
çocuk
Baktım benek benekti elleri
Resmi boyadıkça üstelik
Kendi renkleniyordu

AHMET ÖNEL

ANKARA BELEDİYESİ
«başkent ödülü»
YARIŞMALARI

İNCELEME/ARAŞTIRMA YARIŞMASI

Konu : TÜRKİYE'DE METROPOLİTAN ÖLÇEKLİ KENTLERDE YEREL YÖNETİMLERİN ÖRGÜTLENME MODELİ

Ödül Toplamı : 95.000 TL. (Net)

FİKİR PROJESİ YARIŞMASI

Konu : YEREL YÖNETİMLERİN KENTE YENİ GELENLERE YAŞAM ÇEVRESİ YARATMA SORUNU

Ödül Toplamı : 260.000 TL. (Net)

ÖYKÜ YARIŞMASI

Konu : ÇOCUK VE KENT

Ödül Toplamı : 26.000 TL. (Net)

GAZETECİLİK YARIŞMASI

Konu : KENT VE SORUNLARI

Ödül Toplamı :

a) Haber Dalında
26.000 TL. (Net)

b) İnceleme/Araştırma/Röportaj Dalında
20.000 TL. (Net)

c) Fotoğraf Dalında
20.000 TL. (Net)

d) Karikatür Dalında
20.000 TL. (Net)

e) Radyo - TV Haberi Dalında
20.000 TL. (Net)

f) Radyo - TV Programı Dalında
20.000 TL. (Net)

TÜM YARIŞMALAR İÇİN
SON KATILMA TARİHİ : 3 EYLÜL 1979

Geniş Bilgi ve Başvuru :
Ankara Belediye Başkanlığı
BASIN YAYIN VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ
Ulus/Ankara
Tel : 24 15 72 - 10 55 45

FOTOĞRAF YARIŞMASI

Konu : ÇOCUK VE KENT
Ödül Toplamı : 26.000 TL. (Net)

MEKTUP YARIŞMASI

Konu : KENTLİ KÜÇÜK VATANDAŞTAN KENT HALKINA MEKTUP

YARIŞMAYA KATILACAK MEKTUPLARA İLİŞKİN AÇIKLAMA :

Kentli küçük vatandaş,
Yaşının küçük olması, vatandaşlık haklarını ortadan kaldırmıyor. Senden kent halkına bir mektup yazmanı istiyoruz. Sana göre doğrularıyla yanlışlarıyla ve özlemlerinle kendi dünyanı anlat bu mektupta.

Eğer kente başka bir çevreden geldiysen, örneğin; köyden, kasabadan ya da başka bir kentten, o çevreyle şimdiki çevreni ve özlediğin çevreyi karşılaştırabilirsin. Yanlış ve çirkin bulduğun şeyleri, niye öyle bulduğunu, nasıl düzeltilebileceğini söyle bizlere. Sizlerin katkısı ne olabilir, bu konuda düşüncelerini yaz.

Mektubunu bekliyoruz...

YARIŞMAYA KATILMA KOŞULLARI

1 — Mektuplarınızı el yazısı ile dosya kağıdına ve okunaklı şekilde yazınız.

2 — Mektubunuzun sonuna isminizi, soyadınızı, adresiniz ile öğrenciyseniz okulunuzu ve sınıfınızı yazınız.

3 — Bu yarışmaya 1 Ocak 1964'den sonra doğan kentli her küçük vatandaş katılabilir.

ÖDÜL

Başarılı 10 mektubun yazarlarına 3.000 liraya kadar diledikleri armağanlar Ankara Belediyesi'nce alınacaktır.

JÜRİ

Yarışmanın jürisi Belediye Başkanının Başkanlığında kentli küçük vatandaşlardan oluşacaktır.

Yarışmaya 3 Eylül 1979 tarihine kadar Ankara Belediye Başkanlığı Basın Yayın ve Turizm Müdürlüğü Ulus/ANKARA adresine gönderilecek mektuplar katılacaktır.

PÜSKÜL İLE ÇİLLİ

SAÇAK SÜMBÜL, NEDEN AĞLIYORSUN BAKALIM ?...

BÜTÜN O ŞAKALARINIZDAN ÖTÜRÜ TOMBİK ARTIK GÖRMEK İSTEMİYOR BENİ...

BURALARDA DEĞİLDİR İNŞALLAH. AMMA SİNİRLİ ŞEY ŞU TOMBİK. SİNİRLİ VE KISKANÇ.

HAYIR, BUGÜN TAŞRAYA DAYISINI GÖRMEYE GİTTİ!

BİLİYOR MUSUN SÜMBÜL? BAŞIMIZA BÜTÜN BU FELAKETLERİ GETİREN PÜSKÜL'DÜR.. BANA KALIRSA O CADI SENİN TOMBİK KADAR KISKANÇ. ÖCÜMÜZÜ ALMANIN BİR YOLUNU BULDUM..

GEL SAÇAK SÜMBÜL.. BİRBİRİMİZİ SEVİYORMUŞUZ GİBİ YAPIP ONA ACI ÇEKTİRECEĞİZ..

İŞTE ORADA! ÇABUK! SARIL BANA SÜMBÜL.. YANINDA TOMBİK OLDUĞUNU DÜŞÜN

SELAM PÜSKÜL!

ELVEDA YA DA.. SÜMBÜL VE BEN BİRBİRİMİZİ SEVİYORUZ.. SENİN PİS ŞAKALARIN SAYESİNDE BİRBİRİMİZİ KEŞFETTİK.. ARAMIZDA ÇOK GÜZEL, ÇOK İNCE DUYGULAR DOĞDU...

DO... DOĞRU MU BUNLAR SÜMBÜL ?

EVET.. ÇİLLİ ÇOK ŞİRİN, ÇOK İYİ YÜREKLİ BİRİ.. AYNI ŞEYİ SENİN İÇİN SÖYLEYEMEM PÜSKÜL...

HADİ GEL SÜMBÜLCÜĞÜM..

NE YAPIYOR ?...

ÇOK ÜZGÜN. BU KADAR CEZA ONA YETER. GİDİP ŞAKA YAPTIĞIMIZI SÖYLEYELİM ONA... İNSANLARI ÜZMEKTEN HOŞLANMAM...

ŞAKA MIYDI ? DEMEK TOMBİK'İ SEVİYORSUN HÂLÂ ? NEYSE İÇİM RAHAT ETTİ.. BAYAĞI CANIM SIKILMIŞTI ÇÜNKÜ...

SENİ İYİ İŞLETTİK PÜSKÜL..

ÇÜNKÜ BİRBİRİNİZİ GERÇEKTEN SEVSEYDİNİZ SİZE BU OYUNU YAPMAYA CESARET EDEMEYECEKTİM, AMA ŞAKA OLDUĞUNA GÖRE, BEN DE SİZE BİR ŞAKA YAPABİLİRİM..

PARA GETİREN BİR ŞAKA HEM DE.. HADİ GİDİN KUMBARALARINIZI GETİRİN BAKİİİM!

HAYIR OLAMAZ

BAL GİBİ OLUR. KONUŞMALARINIZI TEYBE ALDIM. TOMBİK BUNLARI BİR DUYSA!

GEÇEN HAFTA DA AYNI OYUNU YAPMIŞTI..

ŞALAK, BAŞIMI BELAYA SOKAN HEP SENSİN ZATEN...

Çocuklar!..

Biz CİN ile CAN adlı iki kardeşiz. Başımızdan geçen serüvenleri okumak isterseniz gazete ve dergi satan amcalara koşun...

Her sayfamız renkli resimli...

Ayrıca boyama sayfalarımız da var...

YÜCE YAYINLARI, Nuruosmaniye Cad. Doğançay Han. No: 27
Cağaloğlu-İSTANBUL Tel: 27 10 25, Genel Dağıtım REK-DAĞ

MAYALAR

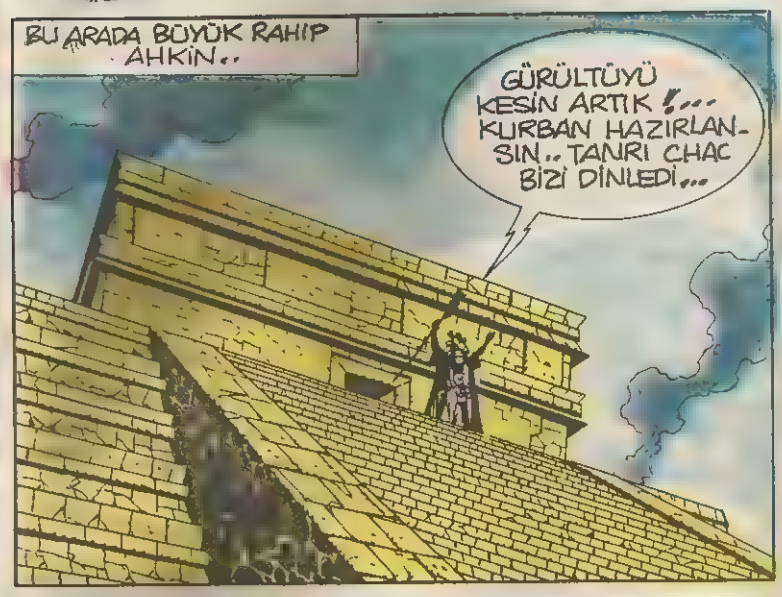
BU ARADA BÜYÜK RAHIP AHKİN..
GÜRÜLTÜYÜ KESİN ARTIK !... KURBAN HAZIRLANSIN.. TANRI CHAC BİZİ DİNLEDİ...

EN GÜZEL KIZLAR SEÇİLDİ...

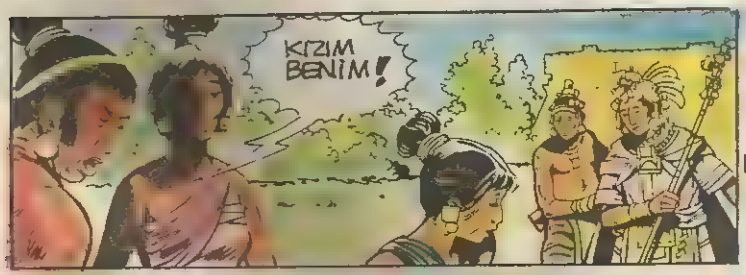
KIZIM BENİM!

O DA NESİ ? BİRİ KAÇIYOR . ÇABUK YAKALAYIN !

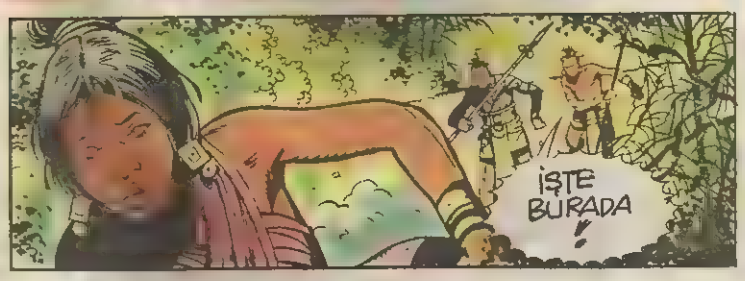
İŞTE BURADA !

ŞURALARDA BİR YERDE OLMALI..

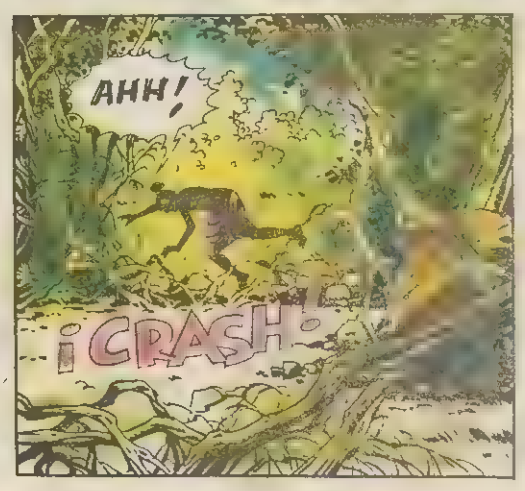
AHH!
¡CRASH!

AYAĞA KALK!

SARAYIN İÇİNDE..
KAÇMAYA ÇALIŞTIĞIN İÇİN KUYUYA İLK SEN ATILACAKSIN...

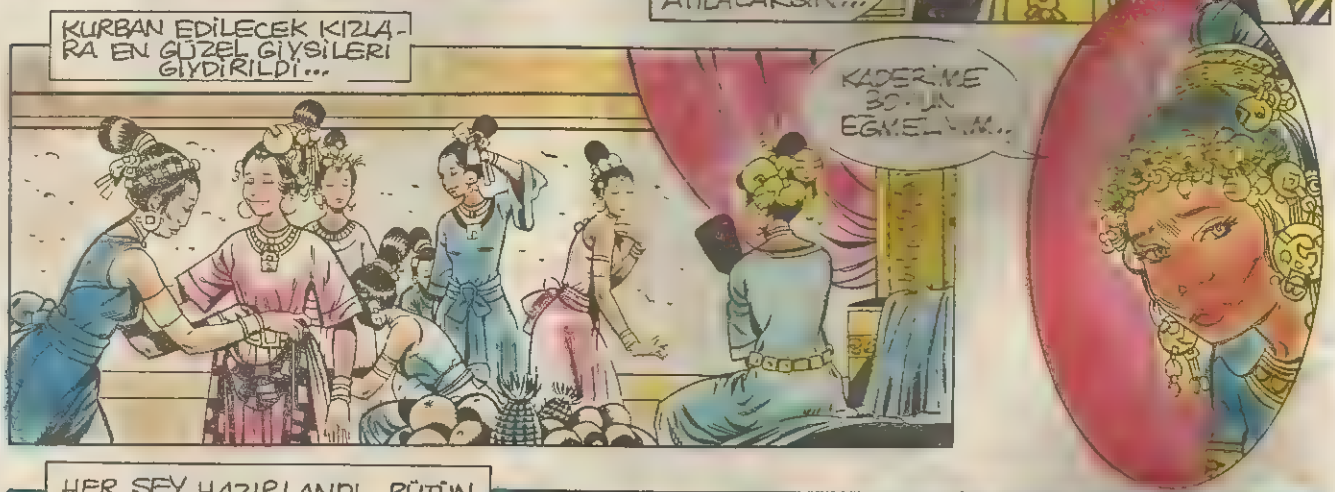
KURBAN EDİLECEK KIZLARA EN GÜZEL GİYSİLERİ GİYDİRİLDİ...
KADERİME BOYUN EĞMEL...M..

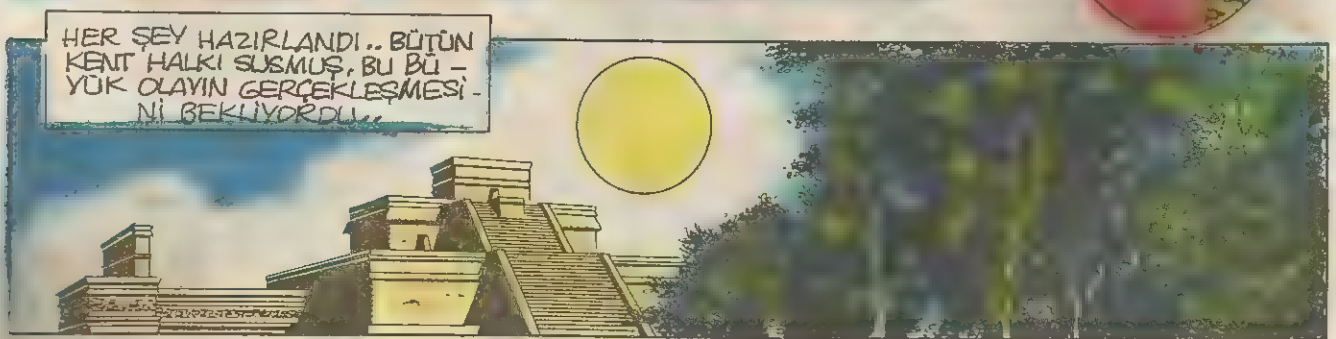
HER ŞEY HAZIRLANDI.. BÜTÜN KENT HALKI SUSMUŞ, BU BÜYÜK OLAYIN GERÇEKLEŞMESİNİ BEKLİYORDU...

GÜNÜN İLK IŞIKLARI KENTİ AYDINLATMAYA BAŞLADI...

ARTIK KİMSE BENİ KURTARAMAZ..
KURBANLAR, RAHİPLERİN EŞLİĞİNDE SON YOLCULUKLARINA GİDİYORLARDI...
TÖREN BAŞLAYABİLİR!
BÜYÜK CHAC, YAĞMUR TANRISI... NE OLUR BİZİ DİNLE.. DUALARIMIZA KULAK VER.. BİZDEN YAĞMURUNU ESİRGEME!
HAZIR MISINIZ?.. EĞER SU YÜZÜNE ÇIKMAYI BAŞARABİLİRSEN, BİZE TANRININ SÖZLERİNİ İLET..
HAYDİ GİT ARTIK!
¡¡BOOUUM!!
¡¡BRROUM!!
¡¡CRAC...
CRAC...
CRAC!

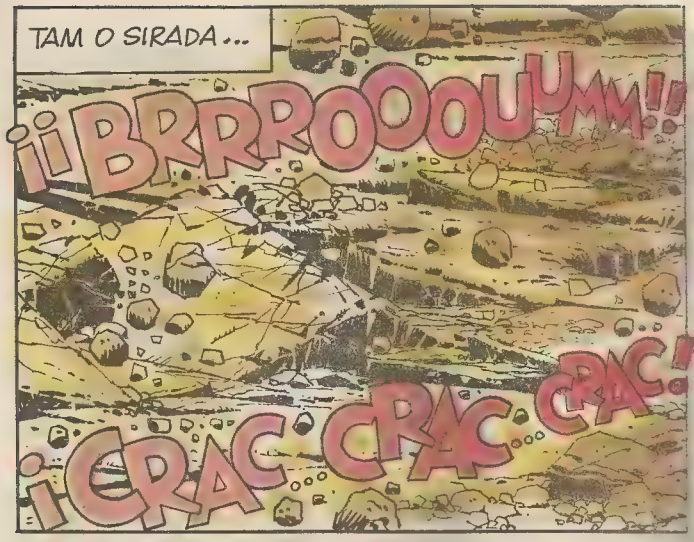

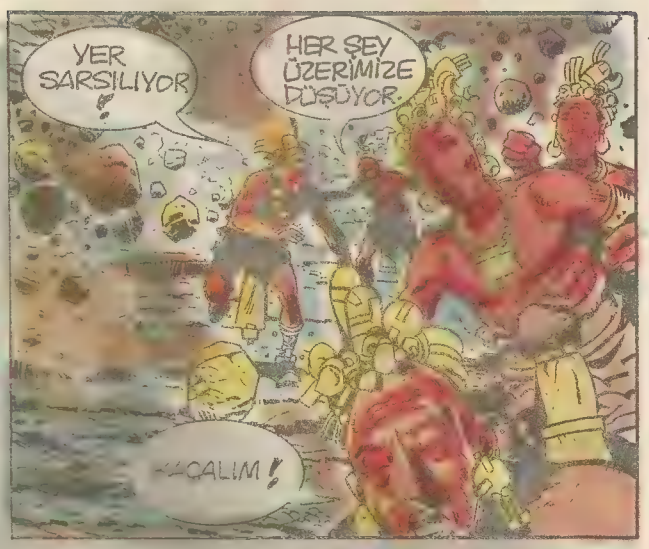

1551 YILINDAN BAŞLAYARAK KARABASANLAR BİRBİRİNİ KOVALADI.. FIRTINALAR, SAVAŞLAR OLDU. 1441 YILINDA İSE MAYAPAN BÜTÜ NÜYLE ORTADAN KALKTI..

DEVAM EDECEK

139.- TL.

Avrupa Screen Baskılı

İntex'den şimdi de ÇOCUK T-SHİRTLERİ

Çocuk T-Shirtlerinin üç ayrı tipi vardır: bisiklet yaka, atlet, askılı

T-Shirtlerin 0-14 yaşındaki çocuklar için 8 değişik bedeni bulunmaktadır. Kuponda çocuğunuzun yaşını belirtin, biz ona uygun bedeni yollıyalım.
(Bedene uymayanlar ücretsiz değiştirilir.)

Ç.t-shirt

Arzu ettiğiniz INTEX mamulleri için kuponu doldurup
INTEX
İTFAİYE CADDESİ No 31-3
FATİH - İSTANBUL
adresine gönderiniz.

Adım ve Soyadım _____
Adresim _____
_____
_____
_____
_____ Şehir _____

KOD NO.	RENK	TİP			BEDEN	ADET
		B.s. yaka	Atlet	Askılı	(Çocuğun yaşı)	

Renkler: Kırmızı, mavi, kahverengi, yeşil, pembe, sarı, oranj, beyaz.

tercihinizi kuponda işaretleyiniz.

Seçtiğiniz desenlerde renk, tip ve beden tercihinizi kuponda belirtmeyi unutmayınız.

İntex butik Fatih'de AÇILDI!

Halıcılar Cad. No.45 Fatih- İST.

Bilmece Bulmaca

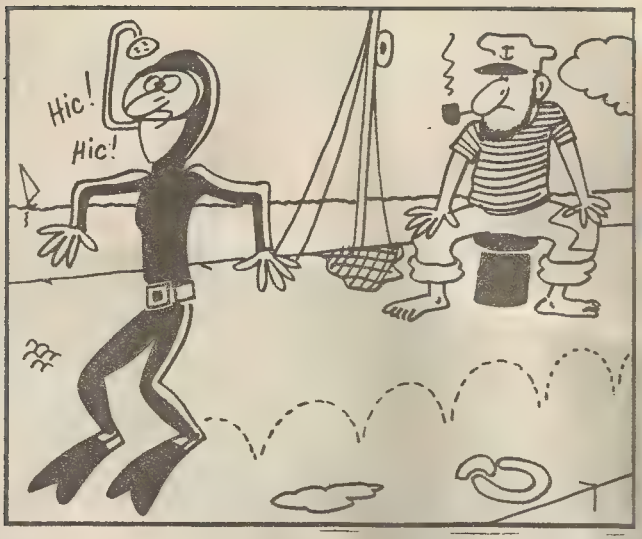

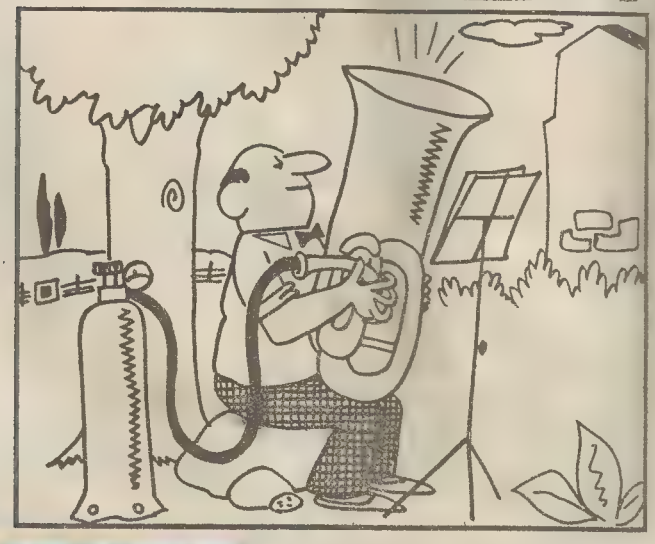

7 BENZER

Yukarıdaki iki resim arasında yedi benzerlik var... Bu yedi benzeri bakalım ne kadar sürede bulacaksınız?

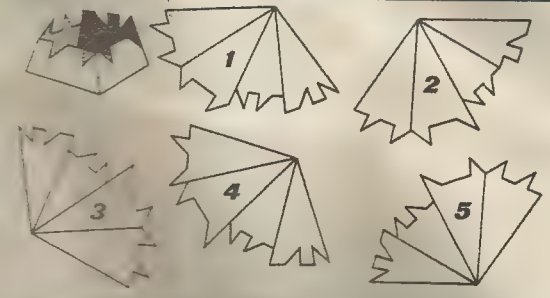

BEŞ ŞEKİL: Yukarıdaki beş şekilden biri, sol üst köşede görülen piramidin eşi. Acaba onu bulabilir misiniz?

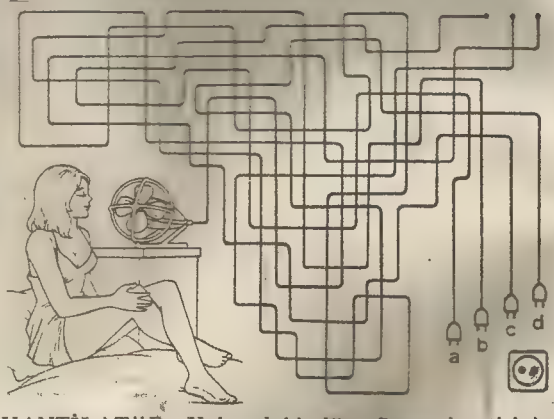

VANTİLATÖR: Yukarıdaki dört fişten hangisinin vantilatörü çalıştıracağını bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

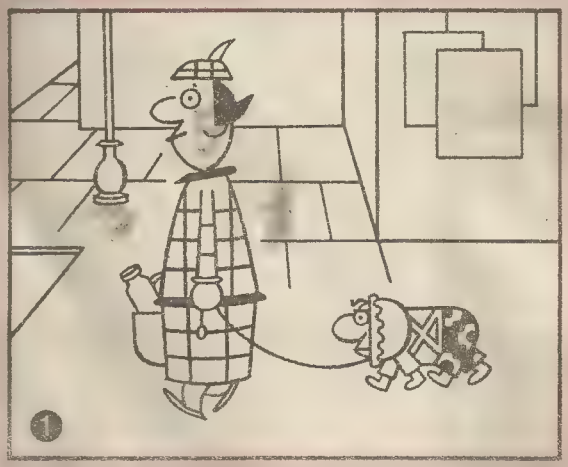

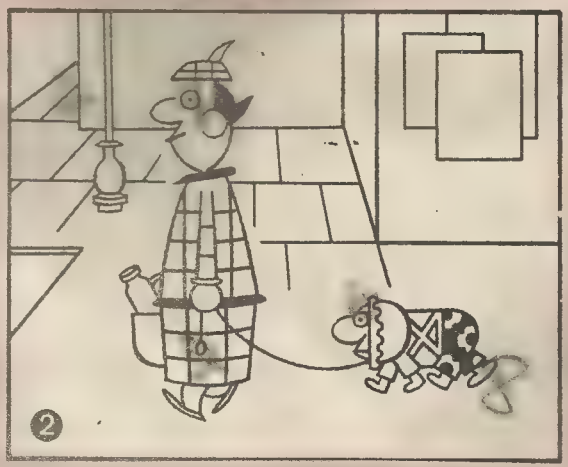

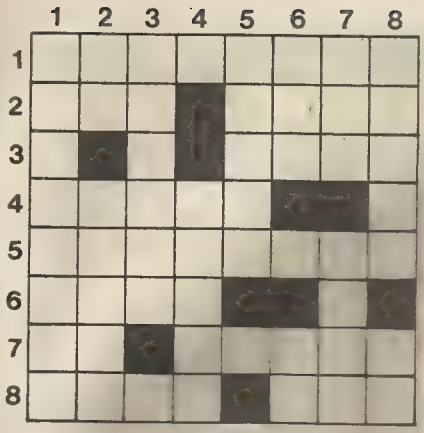

KARE BULMACA

SOLDAN SAĞA: (1) Denge halinde olmayan. (2) Birdenbire — Tokat'ın bir ilçesi. (3) Putperestlikte ve mitolojide erkek tanrı. (4) Dil. (5) Manisa'nın bir ilçesi. (6) Otlak. (7) Bir yüzey ölçüsü birimi Kıbrıs'ta bir kent. (8) Bir şeyin gelir karşılığında bir süre için sahibi tarafından başkasına verilmesi — Eziyet.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: (1) Kızgın demirle damga vurmak, yakmak. (2) Genişlik — Ön tarafın uzakçası. (3) Tokat'ın bir ilçesi. (4) Önem ya da değer açısından git gide yükselen sıra basamaklarının her biri. (5) Çanakkale'nin bir ilçesi. (6) Bir emir — Bir nota. (7) (ters) Bir erkek adı — Uyarı. (8) Ağı — (ters) Pişirilmiş yemek.

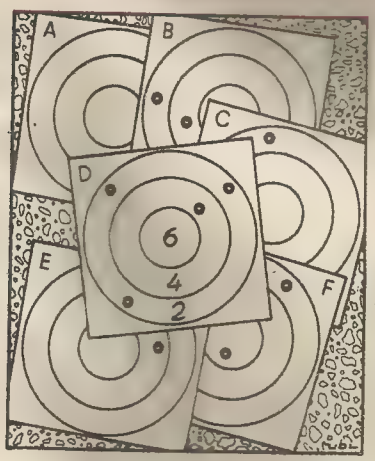

USTA AVCI

Ali geçen gün tüfeğini alarak yukarıdaki hedeflere ateş etti. Acaba onun kaç puan aldığını bulabilir misiniz?

Yanıtlar 64. sayfada

POLİS DOSYASI

Komiser acaba adamın yalan söylediğini nasıl anladı ?

HAYVANSEVERLER İÇİN

Aşağıda altı hayvanın adı, her adda harflerin yerleri değiştirilerek yazılmıştır. Acaba bu hayvanların adlarını bulabilir misiniz?

(1) ERN EYİĞİG
(2) EKPERÜM ILAĞIB
(3) YAMİS İDİSEK
(4) OPTOPAMİH
(5) BAYAN MUZODU
(6) ELKANUMBU

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayımlayalım...

- **BEKİR YAYLA:** Yaşım 13. Spor yapmayı ve kitap okumayı çok severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Durak Mah. Yukarı Koçar Sok. No: 31 UŞAK
- **SEDA İZGÜN:** Yaşım 10. Kitap okumayı, resim yapmayı, dansetmeyi, elişi yapmayı çok severim. Şiir yazarım. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Muradiye Mah. Deryadil Sok. Yormaz Ap. No: 4 D. 9 Beşiktaş İSTANBUL
- **İSMAİL TAŞLI:** Yaşım 13. Müzik dinlemeyi, resim yapmayı ve voleybol oynamayı çok severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Gemici Mah. Kastamonu Cad. No: 11 Osmancık – ÇORUM
- **ÖZLEM YAKIŞIK:** Yaşım 12. Boş zamanlarımda spor ve müzikle ilgilenirim. Hayvanları severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Şeker Hoca Mah. Şehzade Sok. Beysel Ap. K. 4 D. 13 BURSA
- **K. BÜLENT ŞENER:** Boş zamanlarımda basketbol ve futbol oynar, yüzerim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Böşene Mah. 150. Sok. No: 9 K. 2/4 ADANA
- **SEZER MAMAKLI:** Yaşım 10. Resim yapmayı, müzik dinlemeyi, kitap okumayı severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Terakki evleri Gülüstan Mah. 4. Blok K. 2 No: 3 ISPARTA
- **NESLİHAN DELER:** Yaşım 11. Boş zamanlarımda elişi yapar, kitap okurum. Benimle yazışmak isterseniz sevinirim.
  Adres: Atatürk Mah. Can Sok. No: 8 Ümraniye – İSTANBUL
- **OKTAY EKE:** Yaşım 12. Kitap okumayı, futbol ve voleybol oynamayı çok severim. Çeşitli kentlerden arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres: Kaşif Acar Cad. Karaoğlan Çarşısı No: 46 K. 4 D. 8 Bandırma – BALIKESİR
- **DERYA BURCU:** Yaşım 12. Yüzmeyi, kitap okumayı, resim yapmayı severim. Pul biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Meydanbaşı Cad. Bağlık Mah. Çilek Sok. No: 2/201 K.D.Z EREĞLİ
- **İLHAN KUŞ:** Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi severim. Masa tenisi oynarım. Yazışacağım.
  Adres: Eğitim Mah. Aptibey Cad. Sönmez Sok. No: 4 Kadıköy – İSTANBUL
- **MİNE SÖĞÜT:** Yaşım 10. Boş zamanlarımda resim yapar ve kitap okurum. Peçete ve kart biriktiririm. Yazışacağım.
  Adres: Yıldız Deniz Subay Loj. A. Blok K. 8. D. 16 Beşiktaş – İSTANBUL
- **M. SABRİ ÖCEK:** Yaşım 14. Çeşitli spor dallarıyla ilgilenirim. Folklörü çok severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Çenedağ Mah. Denizciler Cad. Turan Sok No: 4/4 Derince – İZMİT

YANITLAR

- BENZER: (1) Dalgıcın kemerinin tokası ile ağacın solundaki çit. (2) Dalgıcın ağzındaki şnorkelin ucu ile adamın ağzının yanındaki taş. (3) Sağ alt köşedeki demir halka ile trombonun parçası. (4) Soldaki yelkenli ile adamın gömlek rengi. (5) Dalgıcın yanındaki su birikintisi ile sağ üst köşedeki bulut. (6) Piponun dumanı ile sağ alt köşedeki bitkinin üzerindeki çizgiler. (7) Dalgıcın kemer tokasının yanı ile oksijen tüpünün üzeri.

- 8 FARK: (1) Sağ üst köşedeki afişin alt köşesi. (2) Bebeğin kaşı. (3) Bebeğin arka ayağı. (4) Kadının elindeki ipin ucu (5) Kadının kulağı. (6) Sokak lambasının altı. (7) Sol üst köşedeki kaldırım taşı (8) Kadının elbisesinin sağındaki kaldırım taşı.

- BEŞ ŞEKİL: 3 numaralı şekil.

- VANTİLATÖR: b fişi vantilatörü çalıştırır.

- KARE BULMACA: Soldan sağa: (1) Dengesiz. (2) Ani – Zile. (3) İlah. – Hasan. (5) Alaşehir. (6) Mera. (7) Ar – Maraş. (8) Kira – Eza. Yukarıdan aşağıya: (1) Dağlamak. (2) En – İleri. (3) Nikâr. (4) Aşama. (5) Ezine. (6) Sil – Re. (7) İla – İkaz. (8) Zehir – Şa.

- USTA AVCI: 58 puan aldı. (A – 8; B – 12; C – 10; D – 10; E – 8; F – 10).

- POLİS DOSYASI: Adam arabayı çok hızlı kullandığını söyledi. Ne var ki o bozuk yolda hızlı gitmeye olanak yoktu. Ayrıca yumurtaların da kırılmış olması gerekirdi.

- HAYVANSEVERLER İÇİN: Ren Geyiği, Mürekkep Balığı, Siyam Kedisi, Hipopotam, Yaban Domuzu, Bukalemun.

OKURDAN OKURA

DÜNYA ÇOCUK YILI

Kimi beyaz, kimi siyah
Kimi kızılderili
Kimi Afrika'da, Asya'da
Kimi de Avrupa'da yaşar

Kimi yavan ekmek yer kimi süt, et
Kimi pilli bebekle oynar, kimi toprakla
Kimi okula gider, kitabı defteri var
Kimi annesine babasına yardım eder

Ne olursa olsun
Hepsinin içinde bir umut var
Nasıl olursa olsun
Hepimiz çocuğuz
Bu yıl bizim yılımız
Korunmalıyız

BANU YILDIRIM

HASTA

Adamın biri hastalanıp doktora gitmiş. Doktor sormuş:

— Neyiniz var?

Hasta şöyle yanıtlamış:

— Bir karım üç oğlum iki tavuk ve bir sığırım var.

— Hayır, onu demek istemedim. Neyinizden şikâyetçisiniz?

— Çocuklarımdan, demiş hasta, ben uyurken radyonun sesini sonuna dek açıyorlar uyuyamıyorum.

— Hastalığınız nedir, onu sordum ben.

— Amma yaptınız doktor bey, hastalığımı bilsem hiç gelir miydim?

ERDAL KORKMAZ

Resim: ERKAN FERİK

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız...Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

LİSTE YAPIYORMUŞ

Adamı kuduz köpek ısırmıştı. Ö-rmsemeyip aşıyı vaktinde yaptırma-ı için, ölümü yaklaşıyordu.
Masasına geçip yazmaya başladı. O ar uzun süre yazdı ki doktoru, hay-sordu:
Vasiyetnameniz bu kadar uzun-
Ne vasiyetnamesi, doktor? Isıra-kimselerin listesini yapıyorum.

SÜLEYMAN KIRAL

ÇİÇEKLER

Bin bir çeşit renkleriyle
Sevdirirler kendilerini herkese
Göklerde uçan kuşlar bile
Hayrandırlar çiçeklere.

Türlü türlü kokarlar
Her yere neşe saçarlar
Mutlu olmak isteyenler
Koşsunlar çiçeklere

UĞUR DEMİRCİ

CEVAP

Bir Alman subayı, askerlerinin çok içki içmesi üzerine, tüm erlerin görebileceği bir yere "İÇKİ ÖLDÜRÜR" diye bir levha asmış.

Ertesi sabah subay, astığı o yazının altında şu yazıyı görmüş: "ASKER ÖLÜMDEN KORKMAZ"...

AYHAN GÜVENER

OKURDAN OKURA

Resim: BALCA ÇELENER

GÜNEŞ

Güneş ısı, ışık kaynağı
Isıtıyor dünyamızı
Yaşatıyor dünyamızdaki canlıları
İnsanları, bitkileri, hayvanları.

Güneş olmasaydı
Hep gece olacaktı
Aydınlanmayacaktı dünya
Canlılar da olmayacaktı.

FÜSUN KOÇOĞLU

BİZİM OLACAK BU DÜNYA

Dünya çocuk yılı bu yıl
Dünya çocukların oldu
Nasıl oynuyorlar bakın
Çocuklar bu Dünya'yla

Düş görüyorum galiba
Kim verir Dünya'yı çocuklara
Evet düş görüyorum
Hem de sevgiye muhtaç
Çocukların gözüyle
Ekmeğe muhtaç çocukların
Bütün çocukların gözüyle

Umudunuzu kırmayın çocuklar
Bir gün bizim olacak bu Dünya
Oynayacağız Dünya'yla
Durmadan doya doya

DEVRİM YALKUT

OKURDAN OKURA

BİRLEŞELİM ARKADAŞLAR

Dünyada olursa birlik
Sağlanır böylece dirlik.
Olmaz aramızda ikilik
Birleşelim arkadaşlar.

Savaş yapılmasın, bombalar atılmasın
Masum insanların kanı akıtılmasın
Birçok kişinin canı yanmasın
Birleşelim arkadaşlar.

Silahlara verilen para
Verilse yoksullara
Aç insan kalmaz dünyada
Birleşelim arkadaşlar.

Hepimiz birlik olalım
Zorluklara göğüs gerelim
Yoksullara yardım edelim
Birleşelim arkadaşlar.

OSMAN ARI

KISA KES

Müşteri berber sandalyesine oturur oturmaz:
Üçünü de kısa kes, dedi.
Berber bir şey anlamamıştı. Merakla sordu:
— Neyi efendim?
— Saçı, sakalı, lafı.

ÇETİN ÇİNER

YAZISIZ

FIKRALAR

VURDUM DUYMAZ

— Oğlumuzun davul çalmasına komşumuzun kızdığını sanmıyorum.

— Nereden anladın?

— Oğluma bir bıçak verip, davulun içinde ne olduğunu merak edip etmediğini sormuş da...

GÖRMEMİŞ

İki arkadaş yolda karşılaştılar:

— Bizim Ahmet bir kaza yapmış nasıl oldu acaba?

— Bak. Şu karşı köşedeki çınar ağacını görüyor musun?

— Görüyorum.

— İşte Ahmet senin gördüğünü görmemiş te...

GİYOM TEL

Öğretmen, öğrencisine sordu:

— Söyle bakalım Ali, ilk insan kimdi?

Ali hemen yanıtladı:

— Giyom Tel, öğretmenim.

— Emin misin?

— Evet öğretmenim, eminim.

— Peki Adem peygamber?

Çocuk durdu, düşündü kekeledi.

— Din adamlarını hesaba kattığınızı düşünmemiştim.

BULMUŞ

Garson kendisinden bifteğin pişkin olmasını isteyen müşteriye yemeğini bitirdikten sonra sordu:

— Bifteği nasıl buldunuz efendim?

Müşteri sertçe yanıtladı:

— Güçlükle, patateslerin arasından.

KÜÇÜK MARKO

HAFTALIK DERGİ

13. SAYI

CUMA GÜNÜ ÇIKIYOR

YAZISIZ

TEMEL REİS

TÜY

BAŞKA BİR YERE GİTMEMİ İSTER MİSİN ?
EVET, SEN YANIMDA OLUNCA KENDİMİ ÇOK YALNIZ HİSSEDİYORUM.

SELAM TEMEL
GÜÜM!

ÇATIIR!

AAA! DÜŞMEDİ!... ŞİMDİYE KADAR İKİ SEKSEN U-ZANMASI GEREKİRDİ..
?

SELAM TEMEL, SELAM KABASAKAL..
MERHABA SAFİNAZ!

AAA! ŞUNA BAK.. KÜÇÜK BİR TÜY KABASAKAL'IN BURNUNA KONDU...
!!HA! HA!
?

GÜMBÜR!

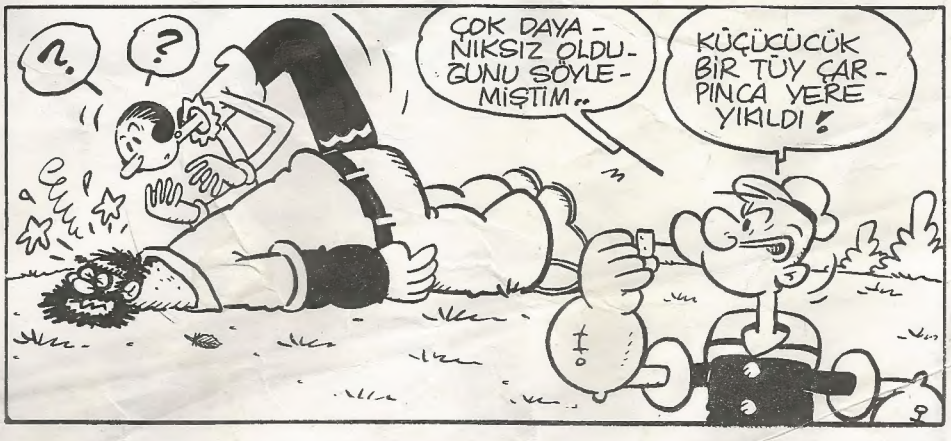
?
?
ÇOK DAYANIKSIZ OLDUĞUNU SÖYLEMİŞTİM..
KÜÇÜCÜCÜK BİR TÜY ÇARPINCA YERE YIKILDI!

"Vadeli hesap" nedir diye sorsanız

kardeşiniz cevap verebilir mi?

Gelin, bankacılık diliyle
''vadeli hesap'' teriminin
tanımını yapalım...

''Vade'' sözcüğünü
''belli bir süre'' anlamında
kullandığımıza göre,
doğru tanım şu olmalıdır:

Size uygun gelen
bir sürenin sonuna kadar
bankanızda kalmak üzere
açtığınız hesaba ''vadeli hesap'' denir.

''Vadeli hesap''ta para,
daha kısa zamanda daha çok büyür.
Pamukbank'ta vadeli hesabı olanlar
iyi bilirler bunu.

Diyelim, bugün
Pamukbank'a 1.000 TL yatırdınız.
Ya da sizin adınıza büyükleriniz
5.000-10.000 TL yatırdılar.
Bakalım bu paralar
ne kadar sürede ne kadar büyüyor:

Yatırılan TL	I. yıl	II. yıl	III. yıl	IV. yıl
1.000.—	1.245.—	1.548.80	1.919.44	2.364.20
5.000.—	6.080.—	7.367.36	8.881.78	10.638.50
10.000.—	12.060.—	14.515.60	17.403.30	20.753.04
15.000.—	18.060.—	21.687.60	25.953.58	30.902.12
20.000.—	24.020.—	28.811.84	34.447.04	40.983.88

Tablodan da anlaşıldığı gibi,
Pamukbank'a ''vadeli'' yatırılan paranız
4 yılda iki katını da aşıyor...

''İyi'', değil mi?

Genç

PAMUKBANK
iyi bankadır

ADA